

СТАНЕТЕ И МОЛЕТЕ СЕ!

Из книгата на Уочман Ни **МОЛИТВАТА**

превод и подбор Росица Кавракирова

Какво е молитвата?

Наистина ли се молим, когато се молим?

Знаем ли силата на молитвата?

Отговорите на тези и други въпроси трябва да знаем и разберем, ако искаме да имаме истински молитвен живот и да бъдем ефективни в нашите молитви.

Молитвата, това е тайна, но тайна, която е постижима.

Молитвата е величествено дело, за което е призван човекът. Това е съвместно дело с Бога. Чрез молитвата се изпълняват Божиите намерения и чрез молитвата се разрушават замислите на сатана. Но освен това, от молитвата има голяма полза и този, който се моли.

Нашият благословен Господ в **Лука 22:46** ни заповядва: ...**“станете и молете се...”** Нека да изпълним Неговата воля!

1. КАКВО Е МОЛИТВАТА ?

Молитвата - това е най-удивителният акт в духовната сфера и в същото време най-тайнствения.

МОЛИТВАТА Е ТАЙНА

Молитва-тайна;

Когато задаваме някои въпроси свързани с молитвата, ние виждаме още по-голяма тайнственост около нея. Всичко е трудно обяснимо. Изучаването на всичко около молитвата няма за цел да внушава мисли за това, че тайната на молитвата е непостижима, че разнообразните проблеми свързани с нея са необясними. Всичко това просто показва факта, че малко хора знаят за това. Имайки предвид това, само малко хора в действителност са способни да вършат делото за Бога чрез молитва.

Силата на молитвата не зависи от това колко много ние се молим, но от съгласуването с принципите на молитвата. Само такива молитви са наистина ценни.

Преди всичко се издига въпросът: **Защо трябва да се молим?**

Каква е ползата от молитвата?

Нима Бог не е всезнаещ и не е всемогъщ?

Защо Той е длъжен да чака нашите молитви, преди да почне да действа?

Защо ние сме длъжни да Му кажем, да Му говорим всичко, ако Той знае всичко Сам: **Фил. 4:6** "...не се безпокойте за нищо; но относно всяко нещо, с молитва и молба изказвайте исканията си на Бога с благодарение..."

Защо Всемогъщият Бог не действа непосредствено?

Защо са Му нужни нашите молитви?

Защо дава само на тези, които искат и намират само тези, които търсят? И защо се отваря само на тези, които хлопат?

Матей 7:7 " ...**искайте** и ще ви се даде;
търсете и ще намерите;
хлопайте и ще ви се отвори..."

Защо е казано: **Яков 4:2** "...нямате, защото не искате..."

Ние сме длъжни да продължим нашите въпроси:

Не се ли явява молитвата противопоставяне на волята на Бога?

Каква е взаимовръзката между молитвата и праведността?

Ние знаем, че Бог никога не прави нищо против Своята собствена воля. Ако отварянето на вратата е Божията воля, тогава защо Той е длъжен да чака да похлопаме преди да я е отворил?

Защо Той просто не я отвори за нас, съгласно своята собствена воля, а иска от нас да хлопаме?

Всезнаещият Бог знае, че на нас са ни нужни отворени врати. Защо тогава Той е длъжен да чака нашето хлопане? Ако вратата е нужно да бъде отворена и ако отворената врата е в съгласие с Божията воля, и ако Той знае, че на нас ни е нужна отворена врата, то защо Той чака, ние да похлопаме? Защо Той не отваря вратата? Какво преимущество дава на Бога нашето хлопане?

По-нататък ние сме длъжни да попитаме: докато Бог иска да отвори вратата и това е в съгласие с Неговата праведност, то ще отвори ли Той, ако ние не похлопаме? Не отлага ли Той изпълнението на Своята воля и праведност в очакване на нашата молитва? Наистина ли Той позволява Неговата воля да бъде задържана само защото ние не хлопаме?

Ако е така, то не ограничаваме ли ние волята на Бога? Действително ли Той е всемогъщ? Ако е всемогъщ тогава защо Той Сам не отваря вратата? Защо Той е длъжен да чака кога ние ще похлопаме? Действително ли Бог е способен Сам да свърши Своето намерение? Ако е "да" тогава защо отварянето на вратата(Божията воля) се задейства от нашето хлопане(молитвата на човека)?

Задавайки тези въпроси, ние започваме да осъзнаваме, че молитвата това е ВЕЛИКА ТАЙНА. Или тук ние виждаме принципи, съгласно които Бог върши Своята работа. **Божиие хора са длъжни да се молят преди Бог Сам да започне да действа.**

Неговата воля се изпълнява само чрез молитвите на тези хора, които принадлежат на Него; Молитвите на вярващите извършват Неговата воля. Бог не изпълнява Своята воля Сам, но Той ще започне да действа само тогава, когато Неговите деца изразят своето съгласие в молитва.

Следователно, може да се каже, че молитвата, това е акт, в който човек и Бог се трудят заедно. Молитвата, това е съюз между мислите на сърцето на вярващия и волята на Бога. Молитвата, която вярващият произнася на земята не е нищо друго освен като глас на волята на Господа на небесата. Това не е изразяване на желания, на които Бог да отговори на нашите молби и в угода на нашето самолюбие. Това не е опит да принудим Господа да измени своята воля, да извърши това, което Сам не е възнамерявал да прави. Не, молитвата е изразяване, произнасяне волята на Бога чрез устата на вярващия. Пред Бога вярващият моли в молитва, за да бъде волята Господна изпълнена. Молитвата не изменя това, което Бог е определил да бъде. Тя никога не изменя нищо; Тя достига това, което Бог

вече е предопределил. Отсъствието на молитви, обаче, влияе на промяната. Бог позволява много от Неговите решения да бъдат отсрочени, като резултат от недостатъчното молитвено съдействие от страна на Неговите хора.

Мат.18:18 "...Истина ви казвам: каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата ..."

Ние сме добре запознати с тези слова на Нашият Господ, но ние сме длъжни да осъзнаем какво непосредствено отношение имат тези слова към молитвата.

Веднага след тези слова следва потвърждение на Христа: "...пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Отца Ми, Който е на небесата"...**Мат. 18:19**

НЕБЕСАТА СЕ РАЗДВИЖВАТ И ОТ ЗЕМЯТА

Тук ние виждаме ясно утвърдена взаимовръзка между молитвата и действието на Бога. На небесата ще бъде вързано и развързано от Бога, само когато Неговите деца на земята вържат и развържат. Има твърде много от това, което трябва да бъде вързано. Обаче, Бог няма да прави това Сам. Той иска най-напред това да се върже на земята от Неговите деца и след това Той ще върже на небесата. Има също и твърде много от това, което трябва да бъде развързано. Обаче, отново Бог не желае да развързва това Сам. Той чака, когато Неговият народ развърже това на земята и само тогава Той ще развърже това на небесата. Помислете, действията на небесата се раздвижват от действията на земята! Подобно на това, по същия начин, движенията на небесата се ограничават от земята! Бог получава удовлетворение, отдавайки Своето собствено дело чрез молбите и прошенията на Своите деца. (тук трябва да поясним, че тези слова не се отнасят за плътските хора, или те са отстранени от чуването на тези слова. Нека да бъдем много внимателни тук, за да не дадем място на плътта. В такъв случай ние можем да оскърбим Бога в много отношения.)

Земята трябва да върже преди да вържат небесата; земята трябва да развърже преди небесата да развържат. Бог никога не върши нищо против Своята воля. И това не е, защото каквото вързваме на земята и с това ние принуждаваме Господа да върже това, което Той съвсем не е възнамерявал да върже. Съвсем не. Той вързва на небесата това, което е било вързано на земята просто, защото Неговото първоначално намерение е било винаги да вързва това, което земята в края на краищата е вързала според Неговото желание точно това да бъде вързано.

Той чака този момент, когато хората на земята ще вържат това, което на небесата е в намерението на Бог да бъде вързано и затова Той изслушва техните молби и вързва за тях това, за което те се молят. Факт, че Бог желае да слуша прошения от Своите деца и вързва това, което те са вързали е въз основа на това, че Той е имал намерение да върже(или всичките намерения на Бог са вечни).

Защо Той вързва едва, след като ние поискаме и помолим?

Доколкото е в Неговата воля да вързва и Неговата воля е вечна, защо Той не върже по-бързо това, което е нужно да бъде вързано съгласно Неговата собствена воля?

Защо Той чака?

Истина ли е това, че което не е вързано на земята не може да бъде вързано на небесата?

Ако земята се бави с това, което трябва да вързва, ще бъде ли задръжка на небесата? Защо Бог чака, когато бъде вързано на земята преди Той да върже на небесата, това, което Той вече отдавна е желал да върже?

Когато се отговори на тези въпроси, вярващият ще бъде много по-полезен в ръцете на Бога. Ние вече знаем с каква цел е бил сътворен човека. Бог е сътворил човека, за да се обедини с него и да порази сатана, и неговите дела. От човека, който е сътворен със свободна воля, се очаква, че той ще упражнява своята свободна воля за съединението ѝ с волята на Бога против сатана. В това се заключава целта на сътворението и изкуплението. Целият живот на Исус демонстрира този принцип. Макар ние и да не разбираме защо, с това не по-малко ние знаем, че Бог не действа, без да изкажем волята си. Ако Неговият народ не изразява своето съгласие с волята Му посредством отдаване волята си на Него и изразяване единомислие с Него в молитва, тогава Той ще бъде в очакване и ще чака. Ще чака молитви, за да изпълни Своята работа. Бог въздига Своите хора, като ги призовава да работят заедно с Него. Независимо, че Бог е Всемогъщ, Той дава възможност на Неговите деца да изявят волята си. Той временно позволява на сатана да атакува(да настъпва) поради това, че Неговите деца забравят Неговата воля и не сътрудничат с Него, за да изразят единство с Неговата воля.

О, само ако не бяха Божиите деца толкова хладни както това е очевидно днес!

О, ако можеха те да отхвърлят себе си и да се посветят на волята на Бога, да се грижат за Неговата слава и за изпълнението на Неговото Слово!

Тогава волята на Бога за този век скоро би се извършила, Църквата не би била объркана, познанието за Господа бързо би се разпространило по цялата земя, пришествието на Господа Исуса Христа и Неговото Царство бързо би настъпило, сатана и неговите сили скоро биха били хвърлени в преизподнята. Обаче, вследствие на това, че вярващите са твърде ангажирани със своите собствени дела и проблеми, и не са в състояние да сътрудничат с Бога, много врагове не са вързани, благодатта и грешниците не са освободени. Колко много земята не сътрудничи достатъчно на Небето! Бог ни оказва толкова много уважение, милост и любов. Не бихме ли могли и ние толкова да се доверим на Него?

Как ние вързваме това, което Бог е решил да върже? И как ние развързваме това, което Бог е замислил да развърже?

Отговорът, който Господ Исус ни дава е такъв:

Мат.18:

18. Истина ви казвам: Каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата.

19. Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Моя Отец, Който е на небесата.”

Господ казва - двама да се съгласят на земята да молят за всяко нещо! и обещава, че ще им бъде дадено!

Това е молитва, молитвата на тялото Христово. Върхът на нашето сътрудничество с Бога, това е да молим в единно съгласие с Него да свърши това, което Той желае да свърши. Истинското значение на молитвата, за този който се моли, това е изпълнението на волята на Този, на Когото той се моли.

Молитвата - това е събитие, в което се изразява нашата жажда за волята на Бога!

Молитвата означава, че ние стоим на страната на Бога! Без това молитвите не могат.

АЗ И МОЛИТВАТА

Колко молитви днес в действителност изразяват Божията воля?

Колко често в нашите молитви нашето “АЗ” е абсолютно забравено и се търси само волята на Бога?

Колко вярващи действително сътрудничат с Бога в молитва?

Много ли от нас ежедневно провъзгласяват пред Него Неговата воля и изливат своите сърца в молитва, че да може Той да изпълни Своята воля, която Той е открил на нас?

Нека да признаем, че никъде така не се проявява нашият егоизъм, както в молитвата. Колко са многочислените молби за самите нас! Колко са силни нашите мнения, желаниа, планове и стремежи! Не сме ли същества изпълнени сами със себе си и как можем да очакваме, че ще забравим себе си съвършено и ще търсим само волята на Бога в молитва? **Себеотричането** трябва да се прилага във всичко. То също така е съществено в молитвата, както и в действията и делата ни.

Веднаж изкупени, ние трябва да живеем за Господа - Този, Който и умря, и живее за нас. Ние сме длъжни да живеем напълно за Него и нищо да не търсим за себе си. В нашият живот на посвещение ни е нужно да посветим себе си и молитвата на Господа.

В нашето обичайно разбиране за молитвата има едно заблуждение. Ние често мислим за молитвата като начин за изразяване на нашите нужди, като наш вик към Бога за помощ.

Ние не виждаме, че молитвата-това е молба към Бога да удовлетвори Неговите нужди. Ние следва да разберем, че по начало мислите на Бога за молитвата не са в това, вярващите да биха постигали своите собствени цели чрез молитвите си, но в това - Бог да може да започне да върши Своята воля чрез молитвите на вярващите. Това не означава, че християнинът никога не трябва да моли Господ да удовлетвори неговите нужди. Това само подчертава как ние преди всичко се нуждаем да разберем значението и принципите на молитвата.

Всеки път, когато вярващият е в нужда преди всичко той трябва да попита: какво е отношението на Бога към това, иска ли Той да съм в нужда или в Неговата воля е да изпълни моята нужда? Когато ти видиш, че е в Божията воля да изпълни това, от което ти се нуждаеш, тогава Го моли да изпълни волята Си в изпълнението на твоите нужди. Узнавайки Неговата воля, моли се съгласно с това, което ти е станало известно. В този случай ти се молиш, за да изпълни Той Своята воля. Въпросът повече не е: изпълнени ли са твоите нужди, а дали е изпълнена Неговата воля. Такава молитва се отличава от тази, с която си се молил в миналото, защото молейки се така ти търсиш волята Божия да се изпълни в личната ти нужда, а не просто да бъде изпълнена твоята нужда. И колко много добри неща не са могли да се случат, защото вярващите често дават приоритет само на техните собствени нужди, а не са се молили за изпълнението на Божията воля и така се възпрепятства работенето на Бога. Вярващите знаят, защото е писано, че Божията воля е Той да се грижи за тях и въпреки това те пренебрегват това и се молят за собствените си нужди на първо място.

Ние не е редно да се молим само за своите си нужди. На небето и на земята има само една утвърдена и приемлива от Бога молитва - молитва, молба за изпълнение на Неговата воля. Нашите нужди трябва да останат второстепенни и според Неговата воля. Всеки път, когато ние видим, че волята на Бога е за нашите нужди, трябва да Му представим нуждите си и да молим Бога да изпълни Своята Си воля. Директно искане за нужда, каквато и да е, не е молитва от най-високо ниво.

Личната нужда може да бъде спомената косвено, след молитвата за това - да бъде изпълнена волята Господна. Това е - тайната на молитвата и ключът за победа в молитва.

Божие намерение за нас е - да бъдем изпълнени с Неговата воля така, че да забравим своите собствени интереси! Той ни призовава да се трудим заедно с Него

за изпълнението на Неговата воля. И пътят, на който ние можем заедно да се трудим - това е молитвата. Затова Той иска, да се научим в Него, каква е Неговата воля по отношение на всичко, за да се молим за това съгласно волята Му.

Истинската молитва се явява тежък труд. В действителност, да се молим съгласно Божията воля и да се молим само за Божията воля, това е самоотвержен труд.

Само, когато ние съвършено сме отхвърлили себе си и нямаме ни най-малки дори собствени интереси, но живеем абсолютно за Господа и търсим Неговата слава, на нас ще ни бъде противно това, което е противно на Него и ние няма да търсим това, което не търси Той, ние няма да се молим за това, за което Той не иска ние да се молим. Без съмнение, да се трудим за Господа, без да преследваме своите интереси е трудно, но да се молим на Него, без да търсим своето е далече по-трудно. И все пак, всеки който живее за Господа е длъжен да прави точно това.

В миналите векове Господ не е направил много от това, което Той е могъл и много е искал да направи, поради недостатъчното сътрудничество от страна на Неговите деца. Несполуката се заключава не в Бога, а в Неговите деца. Ако ние прегледаме нашата собствена лична история, ние ще намерим същото такова тъжно положение. Нашият живот не би бил толкова безплоден, ако ние имяхме повече вяра и повече молитви. Господ търси и днес Неговите деца да желаят да бъдат в единство с Неговата воля, и да провъзгласяват това единство чрез молитва. Нито един вярващ не може да изпълни толкова много, да даде толкова плод, както само чрез единство с Божията воля.

**МОЛИТВАТА
- ТОВА Е ПРИГОТОВЛЕНИЕ НА ПЪТЯ ЗА БОГА**

Един слуга на Господа е казал: “ Молитвата - това са релсите за Божиите работи”. В действителност молитвата за волята на Бога е същото, което са релсите за влака. Един локомотив, пълен със сила е способен да пропътува хиляда мили в деня, обаче, ако няма път той не е в състояние да се премести напред нито един сантиметър. И ако се осмели да тръгне без релси, то веднага ще затъне в земята. Той е способен да преодолява големи разстояния, но не може да тръгне там, където не са положени релси. Такава връзка съществува между молитвата и действията на Бога. Без съмнение Бог е всемогъщ и Той действа могъщо, Неговата воля винаги се изпълнява и осъществява, но Той започва да действа за нас, ако ние се трудим с Него в молитва, приготвяйки път за Неговата воля и молейки се “с всякаква молитва и молба” **Ефес. 6:18**, за да предоставим на Него възможност за започване изпълнението на Неговите дела. Много са делата, които Господ желае да направи и желае да станат, но Той изчаква поради това, че Неговите деца не са на Неговата страна и **не се молят**, за да приготвят за Него път. И сега нека всеки, който посвещава себе си на Бога - нека изследва себе си и да види дали не се ограничава сам в получаването на Божиите благословения ден след ден.

Следователно, приготвянето на пътя на Господа се явява най-важното наше дело! Не съществува друга работа, която би могла да се сравни с това. С Бога съществуват много “възможности”, но те всички се обръщат в “невъзможност”, ако вярващите не открият път за Господа. Имайки предвид всичко това, **ние сме длъжни да усилим молитвите, които са в единно съгласие с Него. Да се молим изчерпателно и изчерпващо, т.е. да се молим във всички направления и посоки, за да започне Бог да отговаря с преуспяване във всичко.** Нашата

активност като християни между хората е важна, обаче нашето сътрудничество с Бога чрез молитви е далече по-важно!

Молитвата, това не е опит да се омилостивят небесата. Груба грешка е да се мисли, че Бог е жесток и на нас ни е необходимо да се сражаваме с Него в молитва, за да Го склоним да измени Своето решение. Молитвата, която не е в съгласие с Неговата воля, се явява съвършено бездействена и неефективна. Нека да видим, че ние се борим пред Бога и ние сме като в сражение, само защото Неговата воля да започне да се изпълнява е била забавяна от човека. Затова нашето най-голямо желание е Бог да осъществи Своята воля и нейното установяване да не се засегне от молитвената ни пасивност. Жадувайки за установяването на Божията воля молейки се, даже борейки се в молитва, **ние приготвяме път за Бога**, за да може Той да започне изпълнението на волята Си като не позволява да доминира нищо, което произлиза от хората или от дявола! Действително може да изглежда, че ние се борим с Бога. Обаче такава борба не е насочена против Бога с цел да Го склоним да промени Собственото Си намерение в угода на нашето желание, но тя е против всичко това, което се противопоставя на Бога, така че Той да може да започне да изпълнява Своята воля. По този начин ние виждаме, че ние не сме способни да се молим като съработници на Бога, ако в действителност не знаем каква е Божията воля. Сега разбирайки истинското значение на молитвата, трябва да бъдем много по-внимателни, за да не даваме възможност на плътта да се промъкне. Или, забележете моля, Бог може Сам да изпраща работници, но Той иска ние да изкажем в молитва желанието си в съгласие с Неговото и така Христос ни заповядва да се молим:

Матей 9: 38 и Лука 10:2 "...затова се молете на Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си!..."

Или, ако Името на Бога би се светило и ако идването на Неговото Царство не би се нуждаело от изявяването на нашата воля, ако Неговата воля би се изпълнявала автоматично, директно на земята, то Господ Иисус никога не би ни учил да се молим така, както Той ни е учил за това. И ако Неговото собствено пришествие не би се нуждаело от отклика и желанието на Неговата Църква, то тогава Духът Господен не би подбудил апостол Йоан да възкликне за Неговото скорошно възвръщане:

Откр. 22:20 "...Дойди, Господи Иисусе!..."

Ако Бог Отец спонтанно прави вярващите едно цяло, би ли се молил нашият Господ на Своя Отец за това?:

Йоан 17:11 "...Отче свети, опази в името Си тия, които Си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние..."

Йоан 17:20-21 "...и не само за тях се моля, но и за онези, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, да бъдат всички едно; както Ти, Отче, Си в Мене и Аз в Тебе, така и те да бъдат в Нас едно, за да повярва светът, че Ти Си Ме пратил.

И ако нашият съвместен труд с Бога не би бил важен, каква е тогава ползата от напрестанното ходатайство на нашият Господ на небесата? И изобщо ще има ли смисъл ние да се молим?

Нека да видим, че нашата молитва, която е в съгласие с Бога, се явява най-належащото нещо, от всяко друго нещо! Или Бог може да действа само там, където Неговите деца изразяват своето съгласие с Неговата воля. Той се отказва да действа там, където няма молитви и където волята на Неговия народ не се обединява с Неговата воля!

Молитва в обединена воля - това е истинската молитва!

Най-висшият мотив на молитвата не е в получаването на отговор, но в единството на човешката и Божията воля, за да може Бог да започне да действа!

Макар, че понякога ние може да молим неправилно и на нашата молитва да не е отговорено, но ако нашата воля в молитвата е еднаква с Божията, то Той получава удовлетворение, защото чрез нашето съгласие Той може да изпълни Своята воля!

2. ДА СЕ МОЛИМ СЪГЛАСНО БОЖИЯТА ВОЛЯ

1Йоан 5:14-15 "...И увереността, която имаме спрямо Него е това, че ако искаме нещо по Неговата воля, Той ни слуша; 15. и ако знаем, че ни слуша за каквото и да Му поискаме, знаем че получаваме това, което сме поискали от Него..."

Псалм 119:147-148. "...Предварих зората с викането си; На Твоите думи уповавах. Очите ми предварят нощните стражи, за да размишлявам за Твоето слово..."

Даниил 10:1-21

1. В третата година на персийския цар Кир едно нещо се откри на Даниил, който бе наречен Валтасасар; това нещо беше истинно и означаваше големи бедствия, и той разбра и проумя видението.

2. (В онова време аз, Даниил, жалеех цели три седмици;

3. вкусен хляб не ядах, месо и вино не влизаше в устата ми и нито веднъж не се помазах, докато не се навършиха цели три седмици.)

4. На двадесет и четвъртия ден от първия месец, докато бях при брега на голямата река, която е Тигър,

5. като повдигнах очите си, видях един човек, облечен в ленени дрехи, чийто кръст беше опасан с чисто уфазко злато.

6. Тялото му беше като хрисолит, лицето му - като изгледа на светкавица, очите му - като огнени светила, мишците и краката му бяха наглед като лъскава мед и гласът на думите му - като глас на многоброен народ.

7. Само аз, Даниил, видях видението; а мъжете, които бяха с мене, не го видяха; но ги нападна голям трепет и те побегнаха да се скрият.

8. И така, аз останах сам да видя това голямо видение, от което не остана сила в мене, защото енергията ми се обърна в (тлеене) и останах безсилен.

9. Чух, обаче, гласа на думите му; и като слушах гласа на думите му, аз паднах на лицето си в несвяст, с лицето си към земята.

10. И, ето, до мене се допря ръка, която ме сложи разклатен на коленете ми и на дланите на ръцете ми.

11. И ми каза: Данииле, мъжо възлюбен, разбери думите, които ти говоря, и стой прав, защото при тебе съм изпратен сега. И когато ми изговори тези думи, аз се изправих разтреперан.

12. Тогава ми каза: Не бой се, Данииле; защото от първия ден, откакто ти приклони сърцето си да разбираш и да смириш себе си пред своя Бог, думите ти бяха послушани и аз дойдох поради думите ти.

13. Обаче князът на персийското царство ми противостоеше двадесет и един дни; но, ето, Михаил, един от първите князе, дойде да ми помогне; и така, аз останах непотребен вече там, при персийските царе,

14. и сега дойдох да ти помогна да разбереш какво предстои да стане с народа ти в последните дни; защото видението се отнася до далечни дни.

15. И като ми говореше тези думи, насочих лицето си към земята и останах ням.

16. В този момент един, подобен на човешки син, се допря до устните ми. Тогава отворих устата си и говорих, като казах на онзи, който стоеше пред мене:

Господарю мой, от видението болките ми се върнаха и не остана сила в мене.

17. Защото как може слугата на този мой господар да говори с този мой господар? Понеже веднага не остана никаква сила в мен, а и дъх не ми остана.

18. Тогава пак се допря до мене нещо като човешки образ и ме подкрепи.

19. И каза: Не бой се, мъжо възлюбен; мир на тебе! Крепи се! Да! Крепи се! И като ми говореше, аз се подкрепих и казах: Нека говори господарят ми, защото си ме подкрепил.

20. Тогава той каза: Знаеш ли защо съм дошъл при теб? А сега ще се върна да воювам против княза на Персия; и когато изляза, князът на Гърция ще дойде.

21. Все пак, обаче, ще ти известя значението на това, което е написано в едно истинско писание, при все че няма кой да ми помага против тези князе, освен вашия княз Михаил.

Момент първи

Преди всичко забележете, че този , който действително се моли е човек, който не само често се приближава към Бога, но е човек, чиято воля стъпва във волята Божия, или неговите мисли постоянно влизат в мислите на Бога. Това е най-важният принцип в молитвата.

Има молитви, които всецяло са породени от нашите лични нужди. Макар, че Господ чува и такива молитви, но Той малко получава от такива молитви. И моля обърнете внимание:

Псалм 106:15 “...и Той им даде това което искаха; Прати обаче мършавост(язва) на душите им...”

За какво говори този стих? Когато Израил плака пред Бога за удовлетворението на своите похоти, Той им отговори, давайки им това, за което Го молеха. Резултатът, обаче, беше, че им се яви слабост пред Него. О, да, понякога Бог желае да слуша и да отговаря на нашите молитви, за да изпълни нашите собствени нужди, макар, че Неговата собствена воля остава неизпълнена. Ние трябва да разберем, че такава молитва е малоценна, с малка стойност.

Но има друг вид молитва, която произтича от нуждите на Бога. Това е **Божия молитва** и тя е породена от Бога. Такава молитва е най-много ценна. За да се моли с такава молитва молещият се трябва не само да бъде често в присъствието на Бога, но Той е длъжен също да позволи на своята воля да влезе във волята на Бога и мислите му в мислите на Бога. Когато такъв човек живее постоянно в присъствието на Господа, на него му е дадено да знае Неговата воля и мисли. Тогава волята и мислите на Господа стават напълно и негови собствени желания и затова той изразява това желание в своята молитва.

Колко много се нуждаем да се научим на такава молитва!

Въпреки, че ние сме несъвършени и слаби, с това не по-малко можем да се приближаваме към Бога и **да позволим** Неговият Дух да въведе нашата воля във волята на Бога и нашите мисли в мислите на Бога! Докосвайки се до Неговата воля и мисли, ние разбираме как Той се труди и какво Той иска от нас. По този начин мислите и волята на Бога, които ние сме познали и в които сме влезнали ще се установят в нас чрез нашите молитви. И такава молитва се явява молитва с голяма стойност!

Влизайки в Божиите мисли и по такъв начин докосвайки се до Неговата воля и намерения Даниил откри, и в своето сърце тези същите желания, и намерения. Копнежът на Бога е бил възпроизведен в Даниил и става копнеж на Даниил. Когато с плач и копнеж той го изрази в молитва, в действителност той произнесе желанието на Бога.

С такава молитва ние трябва да се молим, защото тя действително докосва сърцето на Бога. Не е нужно многословие. Това, което всъщност ни е необходимо, това е да се докосваме до мислите на Господа. Да позволим ние на Светият Дух да ни въведе в намерението на Божието сърце. Разбира се необходимо е време, за да се научим на такава молитва. В началото на вашето обучение не се старайте да бъдете многословни в молитва и не позволявайте на вашите мисли да надделеят и да ви подчинят. Нашият дух е длъжен да бъде тих и успокоен. Ние можем да представим на Господа нашата ситуация и да я разглеждаме в присъствието на Господа. Ние можем да забравим за нашето състояние и просто да размишляваме за Неговото слово пред Него или просто да се прострем пред Него и да се докоснем към Него с нашия дух. В действителност не ние отиваме на среща с Бога, но това е Бог, Който ни чака! И там, в Неговото присъствие ние ще постигнем нещо и ще се докоснем до Неговата воля. В действителност най-голямата мъдрост произлиза от този извор. Така нашата воля влиза в Неговата воля и нашите мисли влизат в Неговото сърце и оттук и нашата молитва се издига в Него!

Когато ние принасяме нашата воля и мисли към Бога, Неговата воля и мисли започват да се възпроизвеждат в нас и стават наша воля и мисли. Този вид молитва е много ценна и значима.

Нека да си припомним, че Господ Исус каза за молитвата:

Матей 6:9-10 "...Молете се така: Отче наш, Който Си на небесата! Да се свети името Твое; Да дойде Твоето Царство; Да бъде волята Твоя и на земята, както и на Небето..."

Това не са просто три думи за повтаряне. Тези думи, които разкриват намерението и мислите на Бога се възпроизвеждат в нас, когато Духът Божий привежда нашите мисли към Бога. И когато те станат наша воля и мисли, тогава молитвата, която ние произнасяме се явява много ценна и стойностна.

За едно и също нещо може да се молим с две различни молитви. В първият случай източникът на молитвата се намира във волята на този, който се моли. Тя е основана на нашите собствени мисли и очаквания. Господ може да чуе и да даде отговор на такава молитва, но тя не се явява нещо значително.

В другият случай, когато ние представяме нашият проблем пред Бога и позволяваме Светият Дух да съедини нашата воля с волята на Бога и нашите мисли с мислите на Бога, тогава ние намираме вътре в нас дълбок копнеж, който в действителност се явява възпроизвеждане на Неговата воля и Неговите мисли. Ако Господ страда за гибелта на човечеството, то у нас също ще се прояви тежест и нежелание да видим даже една погиваща душа. И подобно възпроизвеждане на сърцето на Господа ще ни позволи да се молим с вътрешни въздишки. Или ако Господ е натъжен и страда поради несъвършенствата и слабостите на Неговите деца, това същото бремене ще бъде възпроизведено и в нас. В резултат на това ние също ще страдаме нежелайки да виждаме как Божиите деца падат в грях и тъмнина. И тогава молитвата и ходатайството ни ще произтичат, извираат, ще се изливат от нашата вътрешност; тогава ние ще изповядваме и ще умоляваме за прощение и прошка, и ще молим Бога за пречистване на Неговите деца.

Следователно едни молитви се произнасят съгласно нашата собствена воля, а други - съгласно волята на Бога, възпроизведена в нас и ставаща наша воля. Колко голяма е разликата между тези молитви! В последният случай в това време, когато който и да е вярващ се приближава към Бога, тогава волята на Бога ще бъде възпроизведена в него. Тази воля става негово дишане и вдишване; и молитвата съгласно тази воля ще бъде много значима и стойностна.

Бог има много труд и работа на земята в много области. Как тогава ние смеем да се молим съгласно нашите собствени чувства и мисли? Следва ние да се приближаваме към Бога, позволявайки Му да ни привлече с това, което Той има

намерение да прави и така да можем и ние да ходатайстваме със загриженост и стон. В този случай, ако Бог ни възложи бремето, задължението за разпространяване на Евангелието, тогава ние ще почувстваме как всеки един наш дъх провъзгласява волята на Бога. Господ може да възложи на нас или да възпроизведе в нас различни задължения. Каквато и да би била тази специална воля или тежест, ако тя е възпроизведена в човешкото сърце, човек е способен да я направи своя собствена воля и съответно да се моли. Когато в случая с Даниил, той застана пред Бога и се докосна до определен проблем, то ние виждаме, че той се молеше за това с дълбоки сърдечни въздишки. Колко съществена и скъпоценна е такава молитва! Тя е способна да освети Божието име, да доведе Божието Царство и да позволи да надделее Божията воля така на земята, както и на небето.

Момент втори

Вторият момент, на който ние обръщаме внимание е това: **подобна молитва разтърсва ада и засяга сатана!** Поради тази причина сатана ще се повдигне, за да възпрепятства, пречи, спира тази молитва.

Всички молитви, които са от Бога засягат силите на тъмнината!

Това въвлича молещият се в духовната война! Възможно е, че нашите физически тела, нашите семейства, или принадлежащите към нас братя и сестри да бъдат обект на атаките на сатана. Подобни молитви винаги предизвикват нападение от сатана. Врагът напада, за да прекъсне нашата молитва. Той дори може да създаде препятствие във въздуха, за да задържи отговора. Макар, че отговорът на подобна молитва е незабавен, той може да бъде спрял във въздуха. По подобен начин, отговорът на молитвата на Даниил е бил задържан за 21 дни, независимо, че Бог чу Даниил в този същия ден, когато той започна да се моли. Какво направи Даниил в съответната ситуация? Прекланяйки се пред Бога той чакаше до тогава, докато не дойде отговора на неговата молитва. Нека да зададем един въпрос: замисляли ли сте се някога защо вашата молитва остава без отговор? Възможно е тя да е прекъсната; възможно е тя да е още в периода от 21 дни! Може би отговорът от Престола вече е бил даден, но той се е натъкнал на препятствие и следователно е спрял във въздуха. Защо?

Бог очаква повече молитви от земята; на Него са нужни хора, които търпеливо и в молитви смирено очакват пред Бога.

О, приближете се в присъствието на Бога, успокойте се пред Него и влезте в Неговите мисли. Вие ще осъзнаете значимостта на молитвата и ще видите колко много е това, което Бог чака от нашите молитви. Делата, проблемите, събитията на целия свят ще бъдат тема на нашите молитви; и ние ще се докоснем до много теми, проблеми във всички направления и посоки чрез молитвите си.

Не се молете според чувствата си! Принесете сърдечното желание на Бога във вашето собствено сърдечно желание и позволете Неговата воля да стане ваша воля, ваша въздишка и състрадание, и ваша надежда. Бог никога не е заобиколил човека, но винаги е употребявал хората, за да изрази Своята воля, и това винаги е срещало съпротивление и съпротива от сатана.

За осъществяване на Божията воля е нужна молитва; за отстраняване съпротивата на сатана също е нужна молитва. Нека да прилагаме властта, силата на молитвата за това, за да развързваме това, което трябва да бъде развързано и да вързваме това, което трябва да бъде вързано.

Да не се молим следвайки нашата собствена воля. Но да се молим, за да се приближим към Бога и да следваме Неговата воля и да се молим съгласно тази воля, която Той възпроизвежда в нас.

Когато Бог говори, че нещо трябва да се изпълни, то и ние казваме същото слово.

Когато Той говори за нещо, че то не трябва да става, да съществува, ние също казваме, че това не трябва да става, да съществува.

На нас ни е нужно да забравим себе си, да се докоснем до Божията воля и да я изразим чрез нашата молитва.

3. МОЛИТВАТА И РАБОТАТА, ДЕЛОТО НА БОГА

Ефес. 6:18 "...молещи се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това с неуморно постоянство и моление за всичките светии..."

Езекил 36:36-37 "...36.Тогавя народите останали около вас ще познаят, че Аз Господ съградих разореното и насадих запустялото. Аз Господ изговорих това, и ще го извърша . 37. Така казва Господ Иеова: При това Израилевият дом ще Ме потърси, за да им го сторя. Ще ги умножа с човеци като стадо;"

Исая 62:6-7 "...На стените ти Ерусалиме, поставих стражи, които никога няма да мълчат ни деня, ни нощя. Вие, които припомнювате на Господа, не премлъквайте. 7. И не Му давайте почивка додето не утвърди Ерусалим, и додето не го направи похвален по земята"

ПЪРВО

Когато Бог върши Своята работа, то Той я върши по специален закон и по определен принцип. Въпреки, че Той може да прави каквото пожелае и както Му е угодно, Той никога не действа небрежно и непредпазливо. Той винаги действа съгласно Своя установен закон и принцип. Няма никакво съмнение, че Той може да престъпи и наруши всички тези принципи и закони, или Той - Бог е способен да действа в съответствие с желанието на Своето сърце. Въпреки това, **ние откриваме най-удивителния факт в Библията: Въпреки Неговото превъзходно величие и способност да управлява по Своето Си желание, Бог никога не престъпва Своите закони и принципи!** Изглежда, че Той съзнателно, умишлено е поставил Себе Си в зависимост от Своя собствен закон. По какви принципи действа Бог, изпълнявайки Своето дело?

Главният принцип на Божието действие е молитвата на човека! Той желае така, че човекът да сътрудничи с Него посредством молитвите!

Един християнин, който е знаел как да се моли, веднаж е казал, че всяка духовна работа включва в себе си 4 стъпки:

Първата стъпка: Бог влага мисъл, желание, намерение в сърцето Си, което се явява Неговата воля!

Втора стъпка: Бог открива тази воля на Своите деца чрез Светият Дух, давайки им да знаят какво е Неговото намерение, план, нужда и очаквания.

Трета стъпка: След това децата на Бога връщат на Него тази воля, чрез молитвите си, или молитвата е отговор, отклик на волята на Бога. Ако нашето сърце е едно с Неговото сърце, ние произнасяме в молитва това, което Той е възнамерил да върши, (или с нашата молитва ние се съгласяваме с Божията воля)

Четвърта стъпка: Бог изпълнява това.

Тук няма да разглеждаме първата или втората стъпка, но ще поговорим за третата стъпка: как ние връщаме, възвръщаме волята на Бога като Му се молим. Моля, обърнете внимание на думата “връщам”. Всички значими молитви съдържат в себе си този елемент на връщане. Ако нашите молитви са само заради изпълнението на нашите планове и очаквания, то те нямат голяма стойност в духовната сфера. Молитвата е необходимо да е породена от Бога и изречена от нас. Такава молитва се явява много важна и значима, защото действието, работенето на Бога се задейства от такава молитва. В действителност колко много е това, което Бог е възнамерил да свърши, но Той не го прави само защото Неговият народ **НЕ СЕ МОЛИ!** Той ще чака, докато хората Му изразят към Него своето съгласие и тогава чак Той ще започне да действа. Това е много велик принцип в делото на Бога, който представлява един от най-важните принципи, които ние намираме и откриваме в Библията.

ВТОРО

Словото в

Езекил 36-37 е удивително:

“...Така казва Господ Иеова: При това Израилевият дом ще Ме потърси, за да им го сторя. Ще ги умножа с човеци като стадо...”

Господ говори, че в Него има намерение; Той ще умножи дома Израилев с човеци като стадо; Това е установено намерение на Бога. Каквото Той е предопределил, това Той ще изпълни. Обаче, Той няма да направи това веднага в този момент, но ще чака. Защо? Господ говори и казва: “Езекил 36:37 Така казва Господ Иеова: При това Израилевият дом ще Ме потърси, за да им го сторя. Ще ги умножа с човеци като стадо...” Той е решил да умножи дома Израилев с човеци, но Той се нуждае и трябва да чака до тогава, докато децата, народът на Израил Го молят за това. Нека да видим ние, че въпреки решението Му да изпълни, каквото и да е дело, Той няма да направи това незабавно, веднага. Той ще чака до тогава, докато Неговите хора покажат своето съгласие и тогава Той ще започне да действа. Всеки път, когато Той прави каквото и да е дело, Той не се задвижва напред незабавно само защото има намерение. Не, но Той чака, ако е необходимо и забавяне, докато Неговите деца изразят своето съгласие в молитва. Това несъмнено е най-удивителният феномен. Нека веднага да имаме предвид тази истина, че всяка духовна работа решена от Бога и е желана от Неговите деца е започната от Бога, след като е изявена и одобрена в молитви от Неговите деца. Това е важен принцип в духовната работа. “... Израилевият дом ще Ме потърси, за да им го сторя. Ще ги умножа с човеци като стадо...”- казва Господ. Неговото дело чака молбите и молитвите на децата на Израил. И ще настъпи ден, когато Израиляните действително ще започнат да молят Бога и Той без забавяне ще свърши това за тях.

Виждаме ли принципа, по който действа Бог?

След като Той е пристъпил към нещо, Той забавя изпълнението до тогава, докато ние не започнем да се молим. **От времето на основаването на Църквата, Бог нищо не започва да прави на земята без молитвите на Неговите деца!** От този

момент, от който Той има деца, Той прави всичко след молитвите на Неговите деца. Той поставя волята Си чрез техните молитви. Ние не знаем, защо Той действа по този начин, но ние определено знаем, че това е факт! Бог благоволява да започне да изпълнява Своята воля след молитвите на Своите деца.

Има и друга илюстрация на това в книгата на пророк Исаия:

“Исаия 62:6-7 “...На стените ти Ерусалиме, поставих стражи, които никога няма да мълчат ни деня, ни нощя. Вие, които припомнявате на Господа, не премлъквайте,

7. и не Му давайте почивка додето не утвърди Ерусалим, и додето не го направи хваление по земята.”

Господ възнамерява да направи Ерусалим слава на земята. Как Той ще изпълни това? Той е поставил охрана, стража на неговите стени, за да викат, молят към Него. Как те трябва да викат и молят? **“Не млъквайте и не Му давайте покой” - НИЕ ТРЯБВА ДА ВИКАМЕ МОЛЕЙКИ СЕ КЪМ НЕГО И НЕПРЕСТАВАЙКИ, И НЕ ДАВАЙКИ МУ ПОКОЙ. НИЕ ТРЯБВА ДА ПРОДЪЛЖАВАМЕ ДА СЕ МОЛИМ, ДОКАТО ТОЙ НЕ СВЪРШИ СВОИТЕ ДЕЛА!** Не гледайки на това, че Господ вече е пожелал да направи Ерусалим слава, Той все пак е поставил стожери на неговите стени. Според техните молитви Той ще направи това. Той ги призовава да се молят не само веднаж, но да не млъкват!

Продължавай да се молиш, докато Неговата воля не бъде изпълнена. С други думи волята на Бога се изпълнява след молитви на човека. Господ очаква нашите НЕПРЕКЪСВАЩИ молитви.

Нека да видим ние отчетливо и ясно, че по отношение съдържанието на волята на Бога, тя всецяло произлиза от Него; Ние не правим вземане на никакво решение и участие. Но по отношение на започване изпълнението на волята Му, то зависи от нашите молитви.

Един брат, както вече казах, веднаж отбеляза, че волята на Бога е подобна на влак, а нашите молитви са подобни на релсите за влака. Влакът може да пътува във всяко място, но той може да се движи само по релси. Той има грамадна сила, за да отиде на север, на юг, на запад и на изток, но той може да се движи само в тези места, където са положени релси. Подобно на влакът, който не се движи, ако няма релси, така и Бог не действа не поради това, че няма сила - Той има най-великата сила! - но защото е избрал да е в сътрудничество с човешките молитви, които изразяват и потвърждават одобрението и желанието на вярващите за изпълнението на Божията воля. Всички ценни и стойностни молитви наподобяват релсите на влака и проправят пътя за Бога. Следователно, **ако ние не поемем върху себе си отговорността да се молим, НИЕ ЗАДЪРЖАМЕ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ВОЛЯТА НА БОГА !**

ТРЕТО

Когато Бог сътвори човека, Той му даде свободна воля. Следователно във вселената съществуват три различни вида воля, а именно: волята на Бога, волята на сатана(врага) и волята на човека. Хората може да се чудят защо Бог не унищожи сатана в миг на око? Господ може, но Той не е направил това. И защо? Защото Той иска човекът да сътрудничи с Него в делото Му. Бог има Своя воля, сатана има своя и човекът има своя воля също. Бог търси човешката воля да се съедини с Неговата воля. Той не ще унищожи сатана Сам! Ние не знаем напълно защо Бог е избрал такъв път, но ние знаем, че Той получава удовлетворение именно от този начин, Неговата воля не действа отделно, Той търси сътрудничеството на човека. И това се явява отговорността на Църквата на земята. Когато Господ желае да направи нещо на земята, отначало Той влага Своята мисъл в нас чрез Светия Дух. И само след това, когато ние превърнем тази

мисъл в молитва, Той започва да изпълнява Своето намерение. Тази процедура е Божествената работа. Бог не изпълнява делото Си по друг път. На Него Му е нужно сътрудничеството с нас човеците. На Него Му е нужна воля, която е едно с Неговата воля и е благоразположена към Него. Ако Бог би правил всичко, без да включва в това нас - хората, тогава не би била никаква необходимост за нас да бъдем тук на земята и не би било никак нужно за нас да знаем Неговата воля и да се молим. Обаче, всякога волята на Бога трябва да бъде **изпълнена** от нас, както Той призовава нашата воля да бъде едно с Неговата воля. По такъв начин първата стъпка за нас в изпълнението на волята на Бога се явява изразяването и произнасянето ѝ в нашите молитви. Тук ние виждаме, че в действителност молитвата се явява работа. **Не съществува работа, която е по-важна, отколкото е молитвата**, или ние виждаме, че молитвата извършва и изразява волята на Бога. Затова тези молитви, които са породени изключително от нашата воля са безполезни. Молитвите, които са в съгласие с Божията воля - това са тези, които са зародени в Бога, открити на нас от Светият Дух и върнати обратно, чрез молитви към Бога.

Молитвите по волята на Бога са длъжни да започнат с волята на Бога; човекът просто реагира, приема, одобрява, желае тази воля и я предава обратно. Всички молитви, започващи от нас самите, нямат духовна стойност!

Разглеждайки историята на Църквата ние виждаме, че всички велики пробуждания са започвали с молитвите. Това ни показва, че молитвата дава възможност на Господа да прави това, което Той желае да прави. Ние не можем да молим Него да направи това, което Той не иска да направи; обаче, ние можем, несъмнено да задържим изпълнението на Неговото желание. Бог е неограничим и самовластващ; следователно ние не можем да Го променим, не можем да Го заставим и принудим да прави това, което Той не желае да прави или да Го склоним да не прави това, което Той е възнамерил да прави.

И все пак, призовани да бъдем канал на Неговата воля, ние несъмнено можем да блокираме Неговата работа, ако не сътрудничим с Него. Поради тази причина, ние в молитвите си никога не сме длъжни да молим Господа да направи нещо, което Той не желае да прави или да се опитваме да променим Неговата воля. Изразяването в молитва на Неговата воля Му дава възможност да прави това, което Той желае да прави. В случай, когато ние силно умоляваме, възнамерявайки сякаш да Го принудим да направи това, което Той не иска да прави, ние напразно си хабим и изразходваме усилията и нашите молитви са безполезни. Ако Бог не желае да действа, кой може да Го застави? Единственото, което можем да направим е да изразим в молитва това, което Той желае. Тогава Той ще свърши Своята работа, защото ние сътрудничим с Него.

Вземете за пример идването на Светия Дух в деня на "Петдесетница". Няколко столетия назад в дните на Йоил Бог беше вече упоменал за това идване. Обаче Светият Дух дойде само, след като множество ученици бяха събрани заедно и СЕ МОЛЕХА. Въпреки че пристигането на Светия Дух е било предопределено от Бога много години преди това, това не се изпълни, докато учениците не се молиха! Господ е способен да върши много дела; обаче на Него Му е вложено във волята да ги извърши само след като получи молитвите на съгласие от хората. Да, Той очаква нашето съгласие. Самият Той вече има желанието, но иска и ние да имаме желание и да го потвърдим с молитвите си. Колко много са нещата, делата, които Той е възнамерил да направи, обаче, Бог чака и не започва, защото ние не сме изразили нашето съгласие. Ние виждаме, че дори и да искаме не можем да Го принудим и заставим да направи това, което Той не иска да направи, обаче, ние можем да Го молим в молитва да направи това, което Той иска да направи.

Често ние пропускаме духовното благословение заради това, че не изразяваме Божията воля в молитвите си. Колко чудесно ще бъде, ако се изправим и посветим себе си изключително на делото на молитвата! Бог очаква такива човеци за съвместна работа, за да върши Своето дело!

Християните могат да задават въпроса “защо Бог не спасява повече и повече грешници, защо Той не прави всеки вярващ победител”? Искрено вярваме, че Той несъмнено би направил това, ако само хората Му биха се молили. Не че Той не желае да работи, но първо Той иска, очаква да получи хора, които искат и желаят да сътрудничат заедно с Него. Там, където човеците започнат да се трудят заедно с Него, Той незабавно изпълнява Своето дело. Във всяка духовна работа Господ винаги очаква Неговите деца да изразят съгласието си. Дали работата е свършена или не **ЗАВИСИ ОТ МОЛИТВИТЕ** на Неговите деца! Ние следва да провъзгласим нашето сътрудничество с Него. Бог очаква, за да ни благослови.

Сега стои въпросът : **ЩЕ СЕ МОЛИМ ЛИ НИЕ?**

Тези, които не познават Бога могат да възразят: Ако Бог иска да направи нещо, то защо Той не извърши това, защо Той е длъжен да иска молитвите на хората? Не знае ли Той всичко? Не Го ли притесняват, не Му ли досаждат, омръзват множеството молитви? Обаче трябва да имаме предвид, че ние човешките същества сме със свободна воля. Господ не може да се откаже от Своята воля и да я промени, но Той не може да насилва и нашата воля! Затова Той ще очаква, докато Неговата воля не бъде изразена от нас в молтвите.

Наистина ли Той иска Неговата воля да се изпълнява на земята, така както се изпълнява на небесата?

Защо тогава Той не пристъпи да я изпълни?

Защо Господ иска от Своите ученици да се молят:

“Матей 6:9-10 ...А вие се молете така - Отче Наш, Който Си на небесата...да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята...”?

И ако Той желае Неговото Царство да дойде, то защо то не дойде автоматично? Защо учениците са длъжни да се молят: “10. ..да дойде Твоето царство...както на небето, така и на земята..”? Защо, ако, без съмнение Господ иска това, че “Неговото Име да се свети” от всичките хора, Той не свърши Това сам? Обаче вместо това Той се нуждае от молитвите на учениците: “ ...да се свети Името Твое...” Няма друга причина освен само тази, че Бог Сам не желае да започне да върши нищо независимо, защото Той желае да има човека като свой съработник в делата Си. Бог има силата, има цялата сила, но на Него са Му нужни нашите молитви, които да прокарат “релсите” за движението на “влака” на Неговата воля. КОЛКОТО ПОВЕЧЕ РЕЛСИ НИЕ ПОЛОЖИМ, ТОЛКОВА ПОВЕЧЕ ПРОСТРАНЕН, ОБШИРЕН ЩЕ БЪДЕ НЕГОВИЯТ ТРУД!

Следователно, нашите молитви служат и имат за цел да проправят, да прекарват, да полагат грамадна и обширна духовна мрежа на духовните “железопътни” трасета. И колкото повече са молитвите, толкова по-добре.

ЧЕТВЪРТО

Как можем да проправим път за волята на Бога? Отговор: **Ефес 6:18** “...молещи се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това с неуморно постоянство и моление за всичките светии...”

Нашите молитви трябва да засягат много направления. Ние трябва да се молим постоянно! Да се молим с конкретни молитви, а също и с общи молитви. Много от нашите молитви са много тънка мрежа; тя имат твърде много дупки, през които

сатана има възможност да се прокрадва. Дали нашите молитви са обширни и достатъчни и ако са, то той(сатана) не би имал възможност да атакува.

Когато, например, един брат се отправя да проповядва, вие следва да прокарате път за него, за да може да бъде изпълнена Божията воля в него. Ако вие се молите само с няколко думи на обща молитва, молейки Господа да го благослови, да го защити и пази, да снабди неговите нужди и потребности, то такава молитвена мрежа е много тънко изплетена. Ако вие искате да се молите за конкретен човек, то следва да го обградите, обиколите с много плътна покривка, за да не може сатана да намери нито една дупчица, през която би могъл да допълзи и се промъкне. Как тогава вие следва да се молите? Когато този брат се приготвя да се отправи към мястото, където ще проповядва, вие трябва да се молите за неговото здраве, за неговия багаж, за влака с който той ще пътува, даже за времето на пребиваването му във влака, за неговата почивка, за храната във влака, за хората, които той ще срещне във влака...Вие също следва да се молите за всичко, в което той ще участва, за мястото в което той се установява, да се молите за съседите, да се молите даже за това, което той ще чете; също да се молите за неговата работа, за времето му свързано с работата му и също за всичко свързано с това дело и труд. И ако вие бихте се молили за него така пространно, то за сатана ще бъде много трудно да намери пролука, през която да може да атакува. Следователно трудът на молитвата е много и истинска работа, много трудене. Всички онези, които са лениви, глупави и безгрижни не могат да свършат тази работа. И все пак благодарение на Бога, че когато има такива човеци, които добросъвестно, искрено, с любов и загриженост, обширно се молят за каквото и да е, то това дело се извършва!

Има още един урок, който ние трябва да научим.

сатана е пълен с интриги, подли замисли и планове, разрушителни кроежи и на нас в действителност ни е трудно да предположим, предвидим, предскажем, предугадим неговите машинации и интриги! Ние не сме в състояние да се молим за всеки най-малък детайл и затова ние можем да се молим така: **Господи, нека Твоята кръв да бъде отговор на всичко, което произхожда от сатана**".

Трябва да осъзнаем, че драгоценната кръв на Христа се явява отговор на всички действия на врага! Такава молитва се явява най-добрата молитва против него и той не може да проникне през такава обвивка с цел да атакува Божиите хора!

Всеки път, когато ние се молим, на нас ни е необходимо да виждаме три аспекта:

- 1. ние сме длъжни да виждаме на Кого се молим.**
- 2. ние сме длъжни да виждаме за кого се молим.**
- 3. ние сме длъжни да разберем против кого се молим.**

Често ние помним само два аспекта на молитвата - този, който се отнася към Бога, на Когото се молим и този, който се отнася за хората, за които се молим. Обаче ние пропускаме този аспект, който се отнася към врага. На нас ни е необходимо да знаем не само Този, на Когото се молим, но също и против "когото" се молим. Следва да знаем за кого се молим и да знаем, че има враг, който се е прикрил в засада, за да ни атакува и да ни навреди!

Нашите молитви са отправени към Бога за хората и против сатана. Ако ние се погрижим за тези три аспекта, то Бог непременно ще действа, ще работи за нас. Всеки, който действително се труди за Господа е длъжен да разпростре мрежи от молитви, за да може Бог да действа чрез този човек. Бог желае да работи, но Той чака молитвите на хората. О, колко много Той чака молитвения живот на хората! Неговата воля очаква молитвите на хората! Често, дори извън определеното време за молитва, вие чувствате в сърцето си като тежест, товар, възложена задача,

подбуждане към молитва. Това показва, че в Божията воля има нещо, което се нуждае от вашата молитва. Молете се, когато вие почувствате такова бреме, тежест на молитва - това се явява молитва съгласно волята на Бога. Когато Светият Дух ви подбужда да се молите, покорете Му се. Ако вие не се помолите, то вътре във вас ще бъде чувство като че ли се задъхвате, задушавате и че нещо е останало неизпълнено. И ако и след това не се молите, то вие чувствате още по-голямо угнетяване и обременяване. Накрая, ако вие все пак не се помолите, то Духът на молитвата и възложеното от Бога бреме на молитва толкова ще се притъпи, потисне, че след това ще бъде много трудно да се възстановят тези усещания и подтици - да се молите съгласно волята на Бога.

Всеки път, когато Бог влага молитвена мисъл в нас, Светият Дух полага на нас тежестта на молитвата за този конкретен случай. Още като получим такова подбуждане, ние **незабавно** трябва да се предадем на молитва. Когато Светият Дух се докосне до нас, нашият дух веднага започва да усеща тежест, бреме, сякаш нещо е легнало на нашето сърце. И когато ние се молим за това, ние чувстваме освобождаване, като че ли тежък камък се сменя от нас. Но в случай, че не изразяваме това в молитва, то в нас възниква усещане, че нещо не е изпълнено и свършено. Ако ние не изразяваме това в молитва, ние се намираме в дисхармония с Божието сърце. Дали сме верни в молитва(ако бихме се молили веднага, още щом усетим бремето легнало на нас) тогава молитвата не би била тежест, но напротив би била лека и приятна.

Колко жалко, че много хора угасяват Светият Дух. Те угасят чувството, усещането, което им дава Светият Дух, подбуждайки ги към молитва. След това чувството отслабва и не идва. Те стават безполезни съдове за Господа. Господ не може нищо да прави чрез тях, тъй като те повече не са подходящи да изразяват в молитва волята на Бога. И ако някога ние попаднем в такова състояние, когато у нас дълго време не ще има никакво молитвено бреме, тежест, ние ще попаднем в много рисковано състояние. Или това означава, че ние сме изгубили връзката с Бога и Той не може повече да ни употребява и използва в Своето дело. Поради тази причина ние сме длъжни да бъдем много внимателни и чувствителни към подбужденията, които ни дава Светият Дух. Всеки път, когато получим молитвено бреме, ние сме длъжни незабавно да се допитаме до Господа, казвайки: “ О, Боже, за какво трябва да се моля? Какво е Твоето дело, това нещо, което Ти искаш да свършиш и което се нуждае от моята молитва?” И ако ние изразим нашето бреме в молитва, тогава Господ ще ни поръча, назначи друга молитва. Обаче, ако ние не сме освободени от нашето първо задължение, бреме, тогава ние не сме способни да приемем последващото.

Нека молим Господа да ни направи верни съработници в молитва. Само още като се появи бремето, то трябва да бъде снето с молитва. Ако тежестта, обаче, се увеличава и не може да бъде снета с молитвата ни, тогава ние сме длъжни и да минем в **пост**. Бремето, ако не се сменя с молитва тогава е необходим и пост. Чрез поста тежестта, молитвеното бреме може да се снесе много бързо, като постът ни помага да бъдат снети и най-тежките бремена. **Всеки, изпълняващ работата на молитвата става канал за волята на Бога.** Още щом Господ реши да направи нещо, Той ще търси такъв човек. Трябва да кажем, че волята на Бога винаги търси изразяване. Господ винаги чака някой, който би могъл да бъде изразител на Неговата воля. **И ако много хора се издигнат за изпълнение на тази работа, на това дело, тогава Той ще извърши и изпълни много от техните молитви!**

4. ПРИНЦИП НА ТРОЙНАТА МОЛИТВА

Матей 26:44 "...И пак ги остави та отиде и се помоли трети път, като каза пак същите думи..."

2 Кор. 12: 44 "...Относно него три пъти се молих на Господа да се отдалечи от мене..."

Има една **специална тайна за молитвата**, която е необходимо да знаем - да се молим на Господа три пъти. Това "три пъти" не означава ограничаване само три пъти, но може да бъде и много пъти.

Господ Иисус Христос се моли в Гетсиманската градина три пъти, до тогава, докато Неговата молитва не беше чута. И чак тогава Той спря, прекрати молитвата Си.

Апостол Павел също се моли три пъти и спря да се моли след като Бог му даде слово. Следователно, всички молеци се са длъжни да обърнат внимание на принципа на тройната молитва. "Три пъти" - това не означава, че ние трябва да спрем да се молим след тези три пъти. Обаче това означава, че на нас ни е необходимо да се молим внимателно до тогава, докато Нашият Господ не ни чуе.

Принципът на тройната молитва е силно важен. Не само в нашите лични молитви е нужно да обърнем внимание на този принцип, но и в нашите молитвени събрания ние трябва да бъдем внимателни към него. Ако ние очакваме, че нашите молитви в нашите молитвени общения изпълняват служение на Църквата в достигане на това, което Господ очаква от нас, то следва ние много добре да помним този важен принцип.

Да се молим три пъти - означава да се молим до края, да се молим до тогава, докато ние получим яснота за волята на Бога т.е. получим отговор. В молитвеното събрание никога не трябва да мислиш за това, че ако някое дело, проблем вече е бил изразен от някой в молитва, след това той повече не се нуждае от твоята молитва. Например наша сестра е болна и ние се молим за нея. И ако някой брат се помоли за тази сестра, това съвсем не означава, че няма нужда и от моята молитва. Не, братът се е помолил веднаж, аз мога да се помоля и ще бъде втори път за същата нужда, и още някой да се помоли и ще бъде за трети път. Това, обаче, не означава, че всяка нужда трябва да бъде изразена в молитва от трима души. За молитвата е необходимо да има молитвено бреме. Понякога може да искате да се помолите 5 или 10 пъти. Кое в действителност е важното - **това е необходимостта да се молите до тогава, докато не бъдете освободени от молитвеното бреме в сърцето си.** Точно това е принципът на тройната молитва. Точно това е тайната към успеха в молитвените събрания!

Да не позволим на нашите молитви да скачат като скакалец! Да не прескачаме към друг проблем, друга нужда, друго дело, друга работа, тогава, когато първият още не е завършен. И ако ние не сме се молили достатъчно за първия проблем и преминем към втория, молитвата ни отнова няма да е достатъчна. Подобни скачащи молитви не снемат молитвеното бреме и затрудняват получаването на отговор от Господа. В такива молитви има малка стойност и те не изпълняват своето предназначение.

За да може служението на молитвата да изпълни своето предназначение, ние сме длъжни да имаме молитвено бреме от Господа и пред Господа. Ние не възнамеряваме да установим закон; ние тук само съблюдаваме принципа. Нека да подчертаем и да признаем едно нещо: **молитвеното бреме - това е тайната на молитвата.** Ако някой не чувства вътре в себе си, в сърцето си молитвена тежест за каквото и да е нещо, проблем, дело, то той няма да бъде успешен в молитва. В

молитвеното събрание някои братя и сестри могат да предложат твърде много нужди, проблеми за молитви, обаче, ако вие не сте докоснати отвътре, то вие не можете да се молите. Следователно всеки брат и сестра, които идват на молитвено събрание е нужно да имат молитвено бреме, тежест в сърцето си, за да е възможно да се молят. В същото време не бъдете абсолютно погълнати само от своите собствени проблеми и нужди. Вие също така трябва да сте чувствителни към молитвеното бреме и молитвената тежест на другите, които се намират в молитвеното събрание. Например, една сестра има проблеми със своя мъж, друг брат пък е болен. Ако в молитвеното събрание един човек моли Бога да спаси мъжа на сестрата, а след това следва молитва на друг човек, който моли Бога да излекува брата и по-нататък някой споменава пред Бога още нещо, така че всеки се моли само за някакво свое дело, проблем, нужда. Такава молитва не е в съответствие с принципа да се молим три пъти. В този пример виждаме как, преди да бъдат отправени достатъчно молитви за първата нужда са започнали да се молят за друга нужда. Следователно, в молитвеното събрание на братята, събрани за молитва, те трябва да разберат дали е получено освобождение от молитвеното бреме за първия случай. Ако всички са се молили за сестрата и бремето е било снето, тогава всички вярващи могат да започнат да се молят и за болния брат. Или дотогава, докато молитвеното бреме за първия случай не е снето, молещите се заедно не трябва да преминават към втория случай, нито към трети. Да предположим, че всички събрани се молят за една определена нужда, тогава никой от присъстващите не следва да внесе друга молитвена нужда, която е в съгласие само с неговите собствени потребности.

Братята и сестрите трябва да се научат да се докоснат и потопят в духа на общото събрание. Те са длъжни да се научат да влезнат и останат в духа на събранието.

На нас ни е необходимо да видим и да знаем, че някои молитви може да бъдат произнесени само веднаж и бремето за тази нужда бъде снето. Но за други проблеми е възможно да се нужни двойни и повече молитви, до тогава, докато различните тежести за тях се снемат. Независимо от броя на молитвите, бремето трябва да бъде снето преди да сме прекратили да се молим за каквото и да е конкретно нещо. Принципът на тройната молитва не е нещо друго освен молитви, докато се снесе бремето!

Във всичко това вярващите са длъжни да разберат различието между личната и общата молитва. Когато някой се моли сам, ние мислим в този момент само за неговото лично бреме; но в обединената молитва всеки е длъжен да се обедини с бремето на събранието, а не да остава само със своето лично.

И ето пак да обобщим.

В молитвените събрания на нас ни е необходимо да се научим да разпознаваме духа на събранието. За някои нужди е достатъчно да се помолим веднаж. Няма нужда да се молим отново щом като у събраните няма повече молитвена тежест за това. Обаче за някои нужди не е достатъчно да се помолим веднаж. Те се нуждаят от молитви отправяни три пъти или даже пет пъти. Никой не трябва да започва да се моли за други нужди, докато не стане освобождение от първото бреме. Всички са длъжни да чакат и след като бремето за първия проблем бъде снето, тогава Господ ще даде друго бреме за молитви и ще се измени предмета на молитвите.

И така в молитвеното събрание ще позволим да се молим за всяка нужда на един, двама, трима и повече човека, ако това е необходимо. Но не всеки да се моли за своята си лична нужда, а в съгласие, хармония с всички събрани.

Да се молим в съгласие, ето на какво ние трябва да се учим!

Всеки е способен да се моли, когато е сам; пет човека, когато се съберат заедно могат да се молят, но когато ние всички се съберем на молитвено събрание, на нас ни е необходимо да се учим на нов начин за молитва - **единодушна молитва!**

Общата молитва не се появява, не става автоматично единодушна, това трябва да е учи.

Мат. 18:19 "...Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Отца Ми, Който е на небесата..."

Това е немаловажно дело! Ние трябва да се учим да влизаме в духа на другите, да се учим на това, което се нарича молитва на Църквата, да се учим да разбираме кога се получава освобождение от молитвеното бреме. По този начин ние ще знаем как да изпълняваме служение на молитва в нашето събрание.

5. МОЛИТВА, КОЯТО ПРОТИВОСТОИ НА САТАНА

Лука 18:1-8 "...

1. Притча за неправедния съдия

Каза им една притча как трябва всякога да се молят и да не отслабват:

2. В един град имаше един съдия, който от Бога не се боеше и човека не зачиташе.
3. В същия град имаше и една вдовица, която идваше при него и му казваше: отдай ми правото спрямо противника ми.
4. Но той за известно време не искаше. А после си каза: Въпреки, че не се боя от Бога и човеците не зачитам,
5. пак, понеже тази вдовица ми досажда, ще ѝ дам правото, за да не ми дотяга с непрестанните си идвания.
6. И Господ каза: Слушайте какво каза неправедният съдия!
7. **А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях?**
8. **Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро.** Обаче, когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?"

ТРИ АСПЕКТА НА МОЛИТВАТА

Нашите молитви имат три аспекта:

1. **ние самите**
2. **Бог, на Когото ние се молим**
3. **нашия враг сатана**

Всяка истинска молитва включва в себе си тези три аспекта. Когато ние се молим, ние естествено се молим за своето благополучие. Ние имаме нужди, желания, очаквания, затова и се молим. Ние се молим за изпълнение на нашите молби. Обаче в истинската молитва ние не трябва да се молим просто за проблеми, които се отнасят само към нашето благополучие, но също трябва **да се молим за слава на Бога и за управление на земята от небото.** Когато се получи отговор на молитвата, непосредствена полза получават тези, които са се молили. Обаче действителността, реалността в духовната сфера показва, че в такъв случай **Господ получава слава** и Неговата воля е изпълнена!

**Отговорът на молитвата донася слава на Господа!
Или Той разкрива превъзходното величие на Своята любов и сила в
изпълнението на молбите на Своите деца!**

Това също изявява, че Неговата воля е изпълнена, защото Той не отговаря на молитва, която не е в съгласие с Неговата воля!

Ние сме молещи, а Господ е Даващ.

В успешната молитва и молещият и Даващият получават изгода. Молещият отправя желанието на своето сърце, а волята на Даващият се изпълнява. На нас не ни е нужно да говорим за това много, защото всички верни деца на Господа, които имат опит в молитвата, знаят връзката между тези два аспекта в молитвата.

Обаче тук ние бихме искали да напомним на вярващите, че ако в нашата молитва ние достигаме само тези два аспекта, отнасящи се към Бога и човека, то нашата молитва не се явява още пълноценна. Въпреки ефективността на такава молитва, ние не достигаме пълния успех или ние все още сме длъжни да научим истинската молитва. Без съмнение, всички духовно вярващи съзнават абсолютната връзка между молитвата, Божието слово и Неговата воля. Молитвите не са само за наша изгода. И все пак, такава знание още не е пълно и завършено. Ние сме длъжни да обърнем внимание на **третия аспект**: това, за което ние молим Господа и това, което Господ обещава е безспорно **да нанесе вреда на Неговия враг**.

Ние знаем, че Бог е Властелинът на Вселената. Обаче, сатана е наречен "князът на този свят".

Иоан 14:30 "...защото иде князът на този свят.."

1Иоан 5:19 "...целият свят лежи в лукавия..."

И така, ние виждаме, че има две диаметрално противоположни сили в този свят, търсещи своето влияние. Наистина окончателната, крайната победа принадлежи на Бога; обаче и в нашия век, в навечерието на Хилядолетното царство, сатана продължава **незаконно** да узурпира властта в този свят, противостоейки, противопоставяйки се на Божието дело и работа, на Божиата воля и Божиите интереси. Ние, децата Божии, принадлежим на Бога! И, ако придобиваме нещо от Неговите ръце, това естествено означава, че сатана търпи провал.

Количеството на придобитото от нас е равно на количеството на изпълнението на Божиата воля. И количеството на изпълнението на Божиата воля, на свой ред се явява количеството на нанесените на сатана щети.

Ние принадлежим на Бога. Поради това сатана се опитва да разстрои, да поразии, да ошети, да погуби нас Божиите деца и да не ни остави никакви опорни точки. Това е неговата цел, въпреки, че тя може да остане недостигната, защото ние можем да се приближаваме към Трона на благодатта, посредством драгоценната кръв на Господ Иисус Христос, молейки за Божиата закрила и грижа. **Чутите от Бога молитви разрушават плана на сатана. Отговаряйки на нашите молитви, Бог разстройва злите планове на сатана и следователно сатана не е в състояние да ни причини вредите, съгласно своя замисъл.**

Нашата печалба в молитва се явява загуба за сатана.

Следователно, нашата печалба и славата на Господа се намират в обратна пропорция на загубата на сатана. Един печели, друг губи! И обратно - загубата за един е печалба за друг. Знаейки това, ние в нашите молитви сме длъжни да имаме предвид не само нашата собствена изгода, печалба, не само славата и волята на Бога, но също да имаме предвид и **третия аспект**, който се отнася за врага-сатана. Молитвата, която не отчита всички тези три аспекта се явява повърхностна, с неголяма стойност и не постига много.

Не е необходимо да говорим за тези молитви, които са повърхностни, бездушни, абсурдни, безсърдечни, защото те не достигат нищо, нито един от упоменатите три аспекта. В случаите на **плътския християнин**, неговата чувствена молитва дава акцент единствено на аспекта - изгода за себе си, лична изгода! Той се моли за собствената си печалба и в неговия ум са само неговите собствени нужди и искания. Ако Господ отговори на неговата молитва и му даде това, което иска неговото сърце, тогава той е удовлетворен. Той не разпознава, че има такъв аспект, както волята на Бога и той не осъзнава какво е славата на Бога! Разбира се той няма ни най-малка представа и за такъв аспект, както нанасянето на загуба, вреда на сатана.

Но не всички вярващи са плътски. Ние благодарим и славим Господа за многото Негови деца, които са **духовни**. Когато те се молят, те не са толкова егоистични, че да са удовлетворени от отговорите само за изпълнението на техните собствени нужди. Не, те обръщат особено внимание на славата и волята на Бога. Те не очакват отговор на молитва единствено заради получаването на нещо за себе си, но също заради това, че **Той - Господ ще бъде прославен чрез отговора на техните молитви!** Молейки се те не настояват, защото се грижат само за волята на Бога. По отношение волята на Бога, за тях няма значение дали ще бъде угодно на Господ да дари моленото от тях, но за тях е важно, дали отговорът на тяхната молитва няма да противоречи на Божието намерение, на Неговото дело, на Неговото управление и план. Обръща се внимание не само на предмета на молитвата, но също и на връзката на тази молитва с плановете на Бога. Техните молитви обхващат два аспекта - Бога и човека.

Обаче не много християни обръщат внимание на **третия аспект - сатана**, в своите молитви. Целта на истинската молитва засяга не толкова личната изгода (понякога този аспект съвсем отсъства), но славата на Бога и ограбването на сатана. Те не считат собствената изгода за първостепенна важност. Обаче, ако тяхната молитва е довела сатана до загуба и Бога за прослава, тогава те считат, че тяхната молитва е била крайно успешна. Те търсят увреждане на сатана, загуба за сатана в своите молитви. Техният поглед не е ограничен до заобикалящото ги обкръжение. Перспективите на Божието дело, на Божиите работи и Неговата воля в целия свят - ето това е което ги интересува. И все пак трябва да кажем, че те не обръщат внимание единствено на аспекта за Бога и за сатана, забравяйки личния аспект на молитвата. В действителност, когато Божията воля се изпълнява и сатана търпи загуба, тогава без всякакво съмнение и самите християни получават печалба! Духовният прогрес на християните следователно се определя от акцентите, приоритетите, които те влагат и изразяват в своите молитви.

ПРИТЧА В ЕВАНГЕЛИЕТО ОТ ЛУКА 18 ГЛАВА

Лука 18:1-8 "...

1. Притча за неправедния съдия

Каза им една притча как трябва всякога да се молят и да не отслабват:

2. В един град имаше един съдия, който от Бога не се боеше и човека не зачиташе.
3. В същия град имаше и една вдовица, която идваше при него и му казваше: отдай ми правото спрямо противника ми.
4. Но той за известно време не искаше. А после си каза: Въпреки, че не се боя от Бога и човеците не зачитам,
5. пак, понеже тази вдовица ми досажда, ще ѝ дам правото, за да не ми дотяга с непрестанните си идвания.
6. И Господ каза: Слушайте какво каза неправедният съдия!

7. **А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях?**
8. **Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро.** Обаче, когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?”

В притчата, която е записана в Евангелието от **Лука 18:1-8**. Нашият Господ Иисус Христос засяга всичките три страни на молитвата, за която до тук вече се говори. Във връзка с това трябва да обърнем внимание, че ние намираме три личности споменати в притчата: 1. съдията 2. вдовицата 3. противника.

Съдията представлява Бог(но с отрицателни страни), **вдовицата** представлява Църквата или отделен верен християнин, **противникът**- това е нашият враг, дявол и сатана.

Изяснявайки тази притча ние често обръщаме нашето внимание само на взаимоотношенията между вдовицата и съдията. Ние виждаме как този съдия, който не се бои от Бога и не се срамува от хората, в края на краищата се застъпва за вдовицата поради нейната неотстъпчивост и настойчивост. И ние заключаваме, че понеже Нашият Бог не е несправеден, както този съдия, то разбира се Той се застъпва за нас бързо, ако ние се молим. С това нашето тълкуване на тази притча спира и се изчерпва.

Много несъзнателно пренебрегват още една много важна личност в тази притча. Кажете, ако не беше противника, ако не съществуваше противник, би ли съществувала необходимост за вдовицата да отиде при съдията? Не, разбира се. Тя е била подбудена да търси защита от съдията поради притеснение от страна на врага. Ако ние обърнем внимание на думите казани от вдовицата на съдията, ние ще разберем мястото, което врагът заема в тази притча. Въпреки, че Писанието говори за това в няколко думи: “...отдай ми правото спрямо противника ми...”, но колко много се съдържа в това кратко изречение! Не ни ли говори това за болезнена ситуация? Молбата за защита ни говори за това, че има несправедливост. Откъде произлиза тази несправедливост и обида? Не оттук ли, от притесняванията от съперника. И това разкрива дълбоката вражда, която съществува между него и вдовицата. Също така това ни разкрива дълбокото унижение, което преживява вдовицата от своя съперник. Нейната жалба, без съмнение, говори за нейния минал опит и настоящото ѝ положение. И нейната молба за това, съдията да я защити от несправедливите нападки, подлагайки съперника на правосъдие. В известен смисъл, този противник се явява централната фигура в притчата. Без него не би се нарушило законодателството и разбира се, не би била затруднена тази вдовица. Тя би могла да живее леко и спокойно. Без съмнение, ако не беше съперника ѝ, не би била ни историята, ни притчата; или той е възбудителя на всички неприятности, той е подстрекателя на всичкия безпорядък и нещастие, и той следователно ще бъде в центъра на нашето внимание, когато ще разглеждаме един след друг тези три личности в притчата.

Съдията

Съдията се явява единственият авторитет в този град. Той напълно управлява всички. В известен смисъл това се явява картина за силата и властта на Бога. Независимо от факта, че в настоящото време сатана временно управлява този свят, той е като никой друг, като нашественик окупиращ с неговата сила. Когато Господ Иисус Христос умря на кръста, Той разори, свали “княза на този свят”. Със Своята смърт Той: **Кол.2:15** “...И като ограби началствата и властите, изведе ги на показ явно, възтържествувайки над тях чрез него...”(законът прикован на кръста). Въпреки, че този свят все още лежи под властта на злото, това е абсолютно незаконно и противозаконно. И Бог е назначил ден, в който Царството ще Му бъде

върнато и Неговият Син ще бъде Цар над този свят 1000 години и след това във вечността. Бог позволява на сатана да остава активен до настъпването на това време. Той и Сам контролира управлението на този свят. Сатана може да нарежда за това, което принадлежи на него, но той също може да преследва това, което принадлежи на Бога. Обаче това е само временно. И дори в този малък диапазон той напълно е ограничен от Бога. Той може да безпокои светиите, но в определени граници. Извън, зад тези граници позволени от Бога, сатана няма никаква власт. Това е ясно от историята на Йов!

Точно така, както този съдия управлява целия град, така Бог управлява целия свят. И точно така, както не е нормално за хората, които се намират под управлението на съдията, да грабят другите и следователно да стават съперници, така че е изключително дори чудовищно за сатана, който се намира под властта на Бога, да преследва светиите!

За характера на съдията ни е казано от неговите собствени думи: "...Въпреки, че не се боя от Бога и хората не зачитам..."

Каква неморална личност е трябвало да бъде, не се страхува от Бога и не зачита хората. И все пак поради непрестанните молби от страна на вдовицата да бъде защитена, той е обезпокояван и преследван от нейните молби, в края на краищата той се застъпва за нея. Господ Исус Христос говори за този съдия отрицателно, негативно, за да подчертае добротата, благодтта на Бога. Защото Бог не е такъв, както неправедния съдия в тази притча, напротив, Той е нашият милостив Отец, Който ни защитава и ни дава всичко най-добро. И нашите взаимоотношения, родствената връзка с Него не са такива, както при съдията с вдовицата. Следователно, ако такъв съдия, както е в тази притча, се е застъпил за вдовицата поради неотстъпчивата ѝ молба, колко много повече Бог, Който е благ и милосърден и Който е в близки взаимоотношения с нас, желае да се застъпва за Своите деца, които се молят непрестанно на Него. Ако неправедният съдия е защитил жената поради нейната неотстъпчивост, няма ли Бог да се застъпи за Своите Собствени деца? Вдовицата получи съгласието на съдията за защита като настойчиво му досаждаше и го притесняваше. Тя нямаше ни капка надежда за него самия, тя знаеше неговата неправедност и липса на добродетели.

Ние трябва да признаем, че отговорът на нашите молитви към Бога идва не само поради нашата неотстъпчивост, което само по себе си се явява необходимо за получаване на отговор, но също и поради Божията благодт! Затова Господ Исус Христос завършва притчата с въпроса:

"...7. А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях?..."

8. Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро. Обаче, когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?"

Тези две думи "няма ли Бог" говорят за сравнение. И така, ако вдовицата е разчитала изключително само на своята неотстъпчивост и постоянство в своята молба за защита, няма ли да получим ние това, за което молим, поради нашата постоянна молитва и поради Божията благодт? - **ЩЕ ПОЛУЧИМ!**

"...ще им отдаде...!"

Вдовицата

Вдовицата си нямаше никого, на когото би могла да разчита. Самата дума "вдовица" всъщност означава самотност, самота. Нейният съпруг, на когото е уповавала в нуждите си е починал. Сега тя е вдовица, сама. Тя действително се явява добър прототип на християните в този свят. Нашият Господ Исус Христос се възнесе на небесата. Това е така погледнато от физическа гледна точка.

Християните са без поддръжка, както и вдовицата. В **Матей 5** глава се разкриват тежките обстоятелства, в които се намираме ние християните. Ние бивайки кротки, не оказваме никакво съпротивление и следователно търпим преследвания и унижения на всяко място. Господ Исус и Неговите апостоли никога не учеха вярващите да търсят защита и статут в този свят. Напротив, те ни учат да сме кротки и тихи, получаващи злоба и оскърбление от този свят, отказвайки се да претендираме за нещо съгласно правото на закона. Такива са позицията на християните и пътя, който Господ е трасирал за нас. Имайки предвид това, че Самият Син Божий трябваше да умре на кръста без съпротивление и недоволство, можем ли ние, Неговите последователи да очакваме по-добро отношение на света към нас? В действителност вдовицата се явява добра илюстрация на нас, християните от този век.

Съперникът

Така, както вдовицата и ние християните имаме своя съперник. Нашият съперник е сатана. Самата дума “сатана” означава противник, което показва, че е нашият враг, неприятел: **1Петр.5:8** “...Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне...”!

Ние следва много ясно да разберем кой е нашия враг. Тогава ние ще знаем как да се обръщаме към съдията, Който се явява нашият Бог, за да го обвини. Ако ние пожелаем да изследваме причините за съществуващата вражда между нас и дявола, то ще открием, че това е стара история. Тази вражда е започнала в Едемската градина. След грехопадението Бог каза: **Бит 3:15** “...ще поставя и **вражда** между тебе и жената, и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти смаже главата, и ти ще му нараниш петата...” И така, дявола наранява на нас хората петата. Бог е поставил **вражда** към него в нашите сърца, така както и в неговото сърце. Ние знаем, че потомството на жената, съобщено в Битие, се отнася за Господа Исуса Христа. Той и дявола имат вечна вражда. Тази вражда е определена от самият Бог. Ние, вярващите в Господа Исуса сме на страната на Господа и следователно считаме, че врагът на Господа е и наш враг. Така и сатана, врагът на Нашия Господ не минава покрай нас, без да ни навреди. Така, както той смята Господа Исуса за свой враг, то той е принуден да гледа така и на Неговите ученици. Онези, които не вярват в Господа Исуса се явяват деца на дявола:

Йоан 8:44 “...Вие сте от баща дявола, и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец, и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец и на лъжата баща...”

Ние вярващите сме едно цяло с Господа. Следователно ние си навличаме ненавистта на дявола поради ненавистта му към Господа. Нашата вражда се задълбочава с всеки изминат ден. Тъй като нашият враг е силен, а ние сме нещастни и самотни, както вдовицата, то той използва цялата своя сила, за да ни угнетява, причинявайки ни големи щети. Така той ни е причинил много вреди, че ние не успяваме да кажем за това достатъчно силно. И ако не би била Божията защита от тези несправедливости и отмъщение, то нашите страдания не биха се прекратили. Колко е жалко, че много от Божиите деца все още не осъзнават угнетяванията на сатана.

САТАНА И СВЕТИИТЕ

Както съперникът злобно се е отнасял с вдовицата, точно така и **дяволът** злобно се отнася с нас вярващите. Кой действително знае колко много ние сме пострадали от неговата ръка?

Разбира се, когато сатана ни преследва, той не открива себе си и не действа открито!

Неговата работа се изпълнява чрез хора или чрез предмети, които ни обкръжават!

Той няма намерение да разкрива себе си, дори обратно, той подстрекава хората от този свят, да действат за себе си и тогава той - сатана управлява чрез тях тайно!

Точно както той е действал в лицето на змията при изкушението на първите хора, така и сега **сатана** се маскира всеки път! Поради тази причина Божиите деца често са объркани, заблудени и не разпознават реалния **враг-сатана**, не разпознават неговите маскировки, прикрития и заблуди.

Понякога **той** атакува като отслабва тялото на вярващите, причинявайки им болести и болки.

Деяния 10:38 "...Иисус от Назарет - как Бог Го помаза със Светия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от **дявола**; защото Бог беше с Него..."

Вярващите си обясняват влошеното си здраве с умора или някакви други причини и не осъзнават работенето на **дявола** зад кулисите. Само в тази една област колко силно страдат християните от неговата ръка!

Понякога **врагът-сатана** подбужда хората от този свят да преследват вярващите:
Откр. 2:10 "...не бой се от това, което скоро ще пострадаш. Ето, дяволът скоро ще тури някои от вас в тъмница, за да бъдете под изпитание, и ще имате скръб десет дни. Бъди верен до смърт, и Аз ще ти дам за венец живота..."

Така **сатана** напада вярващите чрез обществото, чрез приятели и дори чрез членове от семейството им. Те си мислят, че причината за такива атаки е поради омразата към Господа, не различават, че в действителност това е пряко подстрекателство на **дявола**.

Понякога **сатана** създава обстоятелства на нужди и опасности. Често внася разногласия и недоразумения в средата на християните с цел да разделя приятели, братя и сестри, причинявайки страдания и сълзи.

Друг път **сатана** блокира материалните доходи на вярващите, принуждавайки ги да бъдат в нужда и даже да гладуват.

Понякога **сатана** смазва духът на вярващите предизвиквайки чувство на безцелност, безизходица, отчаяние, умора и накрая депресия.

сатана може да порази волята на вярващите, за да изгубят свободата на избора си и следователно да загубят способността си да разбират и знаят какво правят.

той също може да възбужда необясним страх в сърцето на вярващия.

сатана също ги пренатоварва с грижи, за да ги преумори или им отнема съня, за да ги изтощава.

Понякога **сатана** влага нечисти или смуцаващи мисли в умовете на християните, отслабвайки тяхното съпротивление.

сатана също се облича, преправя като “светъл ангел” , за да ги заблуди и да ги доведе до отстъпление.

Не е възможно да се изброят всичките коварни, подли и измамнителни дела на **дявола**. Врагът прави всичко, за да причини духовни, душевни и физически страдания на вярващите, въвличайки ги в грях или причинявайки им загуби, щети, разруха.

За съжаление, много Божии деца не разпознават, не знаят, не осъзнават делата на **сатана**, страдайки от неговата жестока ръка. Каквото и да им се случи те го приписват на случайността, на естествени или човешки фактори, не различавайки, че в много от уж “естествените” произшествия присъства сатанинската свръхестествена намеса, че в много от уж “случайните” събития са скрити дяволски заговори и планове, че в човешките дела са въвлечени нечистите маневри на врага-сатана!

РАЗПОЗНАВАНЕ НА ВРАГА

Най-важното за нас християните е разпознаването на врага. Ние следва да знаем с точност, кой е нашия враг и какво се явява като причина на нашите страдания. Колко често ние отнасяме нашите страдания за сметка на хората. Но Библията ни говори, че:

Ефес. 6:12 “...защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу всесветските управители на тая тъмнота, срещу духовните сили на нечестието в небесните места...”

Следователно, всеки път, когато ние страдаме от ръка на човек, ние сме длъжни да помним, че зад плътта и кръвта могат да се намират сатана и силите на тъмнотата, управлявайки всичко!

Ние сме длъжни да имаме необходимата духовна проникателност за разпознаване делата на Бога и за разпознаване маневрите на сатана зад всичко случващо ни се. Ние трябва да различаваме естественото от свръхестественото.

Ние сме длъжни да бъдем вътрешно натренирани, обучени със знания за духовната реалност, за да не може никаква скрита работа на сатана да се изплъзне, убегне от нашето внимание.

Колко жалко, че ние толкова много сме претърпяли от неговата ръка в миналото, незнаейки истинският виновник за нашите страдания. Едно от важните неща в нашето време е да се развие сърдечна омраза към сатана поради неговата жестокост към нас. Ние не трябва да се страхуваме от това, че нашата ненавист към него се умножава. Само тогава има вероятност за победа, когато в нашите сърца се утвърди враждебно отношение към него, нежелание да подчиним себе си на неговото угнетяване. Ние сме длъжни да разберем, че това, което понасяме от ръката на сатана е истинско оскърбление и изисква възмездие. Той няма никакви права да ни мъчи и тормози, да ни разболява, разрушава и съсипва. Но той върши това и в действителност за нас това е несправедливост, обида, за което ние не трябва да сме безучастни и бездейни, понасящи и търпящи сатанинските атаки.

МОЛБА ЗА ЗАСТЪПНИЧЕСТВО

След като вдовицата е пострадала достатъчно, тя отива най-накрая при съдията. Какво е това, на какво ние трябва да се научим? Ние не отиваме при земни съдии, за да ги умоляваме да се застъпят за нас. Не, но ние молим Нашият Съдия, Нашият Небесен Отец. Оръжията на нашето воюване не са плътски.

2 КОР. 10:4 "...Защото оръжията, с които воюваме не са плътски, но пред Бога са силни за събаряне крепости..."

Следователно, ние не можем да използваме плътски или земни средства, такива средства и оръжия, каквито употребява сатана срещу плътта и кръвта. Напротив вместо проявяване на нетърпение, злост, гняв, омраза, отмъстителност, жестокост, непростителност, враждебност към хората, които сатана използва срещу нас, ние имаме съчувствие, състрадание към тях, защото те са само инструменти и оръдия в ръцете на врага - сатана!

Нека да видим, да обърнем внимание и да разберем, че в духовната война оръжията на плътта са свършено безполезни, че всеки който ги използва ще бъде победен от сатана!

В посланието към Ефесяните 6-та глава ние научаваме за много различни видове оръжия. Най-силно ефективно от тях обаче е **молитвата!**:

Еф. 6:18 "...молещи се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това с неуморно постоянство и моление за всичките светии..."!

Действително ние сме безсилни и не можем да защитим себе си от нашия противник. Обаче, ние можем да се молим на Нашия Бог молейки Го да се застъпи за нас!

Молитвата е най-доброто настъпателно оръжие против нашия враг!

Посредством нея ние можем да запазим нашата отбранителна линия непокътната. Чрез молитвата ние също можем да атакуваме врага и да причиним увреждане на неговите планове, неговите дела, работа и сила!

Вдовицата разбра, че тя не може да преодолее такъв силен противник и се обърна към съдията за помощ. Така е и с Божиите деца: ако те се борят, без да разчитат на молитвата, на силата на Бога и ако не обвиняват врага пред Бога **искайки**, молейки защита и възмездие, то те ще бъдат наранени с огнените стрели на врага-сатана.

В тази притча Господ Исус Христос ни учи как по най-добрия начин да се победи противника - **да се молим пред Бога ден и нощ, молейки Го да въздаде на нашия враг и да го осъди!**

МОЛИТВА, КОЯТО ПРОТИВОСТОИ НА САТАНА

Библията ни дава много примери на молитви против сатана. Тук ние ще разгледаме няколко примера с цел да се научим на такава молитва.

Нека да си спомним как в книгата Битие, 3-та глава, как Бог наказва и прокле дявола след неговото първо зло дело на земята. В това проклетие Бог открито предсказва за това, че главата на сатана ще бъде поразена от Господа Исуса на кръста. Следователно, когато ние страдаме от ръката на сатана, ние можем да приложим наказанието определено за него, като се молим: **"О, Боже прокълни сатана отново, за да не може да прави това, което иска. Ти го поразил на Голгота. Аз Те моля Ти да обновиш Твоето проклетие и да го поставиш отново под силата на Твоя кръст, за да го направиш безсилен."**

От какво се страхува сатана? - това е - от проклятието Божие! Само, когато Бог го проклена, той не се осмелява да ни наврежда.

В Евангелието от Марко, в 1-ва глава е отбелязано, че Исус изгонвайки демоните не им позволява да говорят. Следователно, когато сатана се ползва от устата на човеци, за да може да изразява изговаряйки думи на недоразумение, объркване, жестокост и насилие, ние можем да помолим Господа да му затвори устата и да не му позволява да говори чрез тях(хората)!

Проповядвайки Евангелието и когато учим хората, ние можем да молим Господа да забрани на дявола да говори към нашите слушатели и да предизвиква съмнение и недоверие към словото Божие.

Спомнете си историята на Даниил в рова на лъвовете. Такава молитва е много ефективна: “О. Боже, затули устата на лъва и не позволявай на лъва да навреди на Твоите собствени хора.”

Матей 12 глава ни снабдява с още едни молитвени слова от Господа:

19. “... Или как може да влезе някой в къщата на силния човек и да ограби покъщината му, ако първо не го върже? Тогава ще ограби къщата му...”

Ние знаем, че силния за когото говори Исус - това е сатана. За да преодолеем сатана, на нас ни е необходимо преди всичко да го вържем! т.е. да го обездвжим. Сами ние, разбира се, нямаме и не разполагаме с достатъчно сили, за да вържем силния и по този начин да го лишим от свобода да противостои, да се противопоставя, да противодейства на нашия труд и работа. Но ние можем да се молим! В нашите молитви ни е нужно да молим Бога да върже сатана и да го направи безсилен. Всеки път, когато започваме работата си, ако ние предварително вържем сатана в молитва, то нашата победа е осигурена, обезпечена, гарантирана. Ние трябва винаги да се молим: О. Господи, вържи силния !”

1 Йоан 3:8 “...Който върши грях, от дявола е; защото дяволът отначало съгрешава. Затова се яви Божият Син, да съсипе делата на дявола. ...”

След като ние разпознаем делото на сатана, ние можем да се молим със следните слова: “ Боже, Твоят Син Исус Христос се яви, за да разруши делата на дявола. Ние сме Ти много благодарни, че Той унищожил на кръста неговите дела. Но дяволът действа отново. Разруши, молим те, неговото дело в нас, разруши неговото вмешателство в нашата работа, разруши неговите оръдия в нашата среда и разруши всяко негово действие”. Молейки се, ние можем да се молим в съответствие с тези обстоятелства, в които се намираме. Ако ние видим, че сатана действа в нас или в нашето семейство, в нашето училище, в нашата работа или в нашия град, или в нашата държава, или в нашата църква и т.н., ние сме длъжни да молим Бога да разруши делото на сатана в тази именно област.

И в посланието на Юда са записани слова, които Архангел Михаил провъзгласи на сатана:

Юда 9 “...Но Архангел Михаил, когато в борба с дявола се препираше за Моисеевото тяло, не посмя да произнесе против него хулителна присъда, а каза: Господ да го смъмри!”

След това, след като бяха произнесени тези слова, сатана не се осмеляваше повече да противостои. Следователно ние можем да използваме тези същите слова в нашите молитви против него. Ние молим Господа да забрани на врага ни - сатана. Ние трябва да знаем, че Господ ще чуе такава молитва!

Ако ние Го молим да му забрани, Той ще му забрани!

Ние трябва да вярваме, че след това, след като Господ забрани на сатана, той повече не е способен, не е в състояние да издържи, защото той се страхува от забраната на Господа. Когато Господ смъмри, забрани на вятъра и морето, тези

елементи на природата Му се покориха и след това вятърът утихна и морето стана спокойно. Неговата забрана произвежда същото такова действие и върху сатана.

Четейки Псалми ние виждаме какъв ефект произвеждат словата на Господа:

Псалм. 18:15 "...И явиха се дълбините на водите, и откриха се основите на вселената от (запрещението), смъмрянето Ти Господи, от духането на дъха на ноздрите Ти".

Псалм 76:6 "...От Твоето мъмрене(запрещение), Боже Яковов, паднаха в дълбок сън и колесници и коне..."

Псалм 80:16 "...тя биде изгорена с огън: отсечена биде; Погинаха от изобличението на лицето Ти..."

Псалм 104:7 "...От Твоето смъмряне те побягнаха. От гласа на гърма Ти се спуснаха на бяг"

Псалм 106:9 "...Съмра Червеното море и то изсъхна; И така ги преведе през дълбочините като през пасбище..."

Тези слова на Писанието ни показват силата на забраната чрез словото на Господа. Сатана никога не ще издържи, ако Господ му забрани. Когато сатана ни угнетява, ние трябва да молим Бога да му забрани.

В Евангелието от **Матей 16:23** по причина на човешко състрадание и любов Петър искал да възпрепятства Иисус да отиде на кръста. Господ му забрани като каза: "...Махни се зад Мен, сатано..."

В обстоятелства, когато сатана използва любовта на наши приятели или роднини, за да ни спре от изпълнението на волята Божия, ние можем да молим, за да отведе Бог сатана от нас.

Иисус ни учи да се молим по такъв начин:

Матей 6:13 "...избави нас от лукавия..."

Понеже ние не знаем кога лукавия ще дойде да ни досажда, то ние следва да се молим с тези слова!

Нашият Господ Иисус в **Кол.2:15** "...и като ограби началствата и властите, изведе ги на позор явно, възтържествувайки над тях чрез него(прикования на кръста закон).

Виждайки яростта на дявола, ние трябва стоейки в основата на кръста да молим Господа отново да направи същото. Той(сатана) вече веднаж понесе позора поради кръста. И въз основа на това ние можем да молим Господ да изложи неговия позор отново. Когато дяволът е опозорен той няма да се осмели да вдигне главата си и да ни притеснява. Следователно, нека да се молим така: "Господи, ние стоим в основата на кръста Ти и Те молим да изложиш на показ отново позора на дявола".

ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТТА НА МОЛИТВАТА

Колко дълго трябва да се молим с такива молитви?

Има такива молитви, с които е достатъчно да се помолим само веднаж. Обаче, за молитви, които атакуват сатана, никога не е достатъчно веднаж! Целта на притчата, която Господ ни дава за пример - за съдията, вдовицата и врага в

Лука 18:1. "...трябва всякога да се молят и да не отслабват..."

7. "...които викат към Него ден и нощ..."

Съдията се е застъпил за вдовицата не заради справедливостта или поради някаква друга причина, но поради нейната наотстъпчивост. Не каза ли той на себе

си: "...но както тази вдовица не ми дава мир, ще я защита, за да не идва повече да ми дотяга..." ?

Следователно, такъв вид молитви не трябва да спират. **Да се молим против противника е необходимо не просто по време на особена нужда, но това трябва да бъде наша вътрешна позиция и непрестанно дишане в духа и в обикновени спокойни дни!** Господ Исус разясни тази притча с въпроса: "...Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях?" т.е. Бог ли няма да защити Своите, които викат към Него ден и нощ? Следователно, такъв род молитви не трябва да спират нито ден, нито нощ. Ние трябва да обвиняваме нашия враг пред Бога непрестанно, както ни е казано в:

Откр. 12:10 "...клеветникът на нашите братя, който ги клевети ден и нощ пред нашия Бог..."

И ако той ни клевети ден и нощ, то не следва ли и ние да го обвиняваме ден и нощ? И това е справедливо: така, както дявола се отнася с нас, така и ние сме длъжни да се отнасяме с него. Воплите на вдовицата не се прекратиха до тогава, докато нейният противник не беше осъден и наказан, и нейната жалба не беше удовлетворена.

До тогава, докато продължава денят, в който сатана завзе властта в този свят, и докато той не бъде окован и хвърлен в бездната и в огненото езеро, ние няма да спрем да се молим против него!

Докато Бог не възмезди за нас и сатана не бъде изхвърлен като светкавица от небето, до тогава нашите молитви няма да спрат!

О, как иска Бог, ние да покажем дълбока ненавист към дявола. Не сме ли пострадали достатъчно много от него! Той проявява своята вражда към нас на всяка крачка по нашия път и причинява неизразими страдания в нашето тяло, душа и дух. Защо ние търпим неговите преследвания безмълвно и без молитви? Защо да не се вдигнем и не го обвиним пред нашия Бог в молитва?

Защо ние да не търсим защита?

Защо да не се приближаваме непрестанно към Бога и не обвиняваме врага, освобождавайки дълго потисканото угнетяване?

Господ Исус Христос ни призовава днес да противостоим на дявола в молитва!

РЕЗУЛТАТЪТ ОТ МОЛИТВАТА

Какъв е резултатът от такава молитва? Преди всичко е непосредствен, незабавен ефектът - всеки път, когато ние обвиняваме врага, Бог отново и отново ограничава неговите разрушителни действия. И въпреки, че след време сатана се връща, все пак в дадения момент той не се осмелява да ни наврежда; или всеки път, когато ние провъзгласяваме победата на Исус Христос на кръста, тази победа става реална в живота ни. Когато ние се молим против сатана, Господ разрушава неговото дело, неговата работа и сатана отново е прокълнат от Господа. Всеки път, когато ние се молим по този начин, сатана търпи поредната си загуба. Освен това, резултатът от такава молитва излиза от пределите на настоящето време. Тук Господ Исус подчертава окончателната присъда. Съгласно нашите непрестанни молитви. Господ непрестанно възпира и забранява на сатана и непрестанно го разрушава. Обаче това не се явява окончателно, завършено разрушение т.е. веднаж и завинаги, като сатана е само временно ограничен и неговото окончателно поражение още предстои. "...Бог ли не ще защити Своите избрани, викащи към Него ден и нощ, макар да се забавя да ги защити?" - пита Господ,

“... Казвам ви, че ще ги защити скоро...” Това говори за окончателното разрушение на сатана. Ние знаем как сатана ще бъде заключен в бездната в продължение на хиляда годишното царство. След това той ще бъде хвърлен от Господа в огненото езеро. И тогава ще дойде окончателната защита на вярващите. Поради тази причина християните трябва днес усилено да се молят против сатана, за да бъдат нашите жалби против сатана завинаги удовлетворени. Днес, сега е времето на Божието дълготърпение. И въпреки, че Той чува молитвите на вярващите и ограничава действията на сатана, Той все пак още не е отстранил сатана и сатана продължава да ни тормози. Следователно сега е времето за вярващите да се молят, и да чакат приближаването на “този ден”. В този случай, се оказва, че нашите молитви ускоряват действията на Бога. Ако вдовицата не би умолявала постоянно, кой знае кога съдията би станал да я защити. Нейната непрестанна молба е ускорила денят на нейното освобождение. Ние следва да правим същото. “Аз ви казвам” - говори Господ - “че ще им отдаде правото скоро”. Такова е впечатлението, че тук Господ предопределя, че колкото по-често ние се молим, толкова по-бързо Бог ще работи, действа. И ако ние винаги обвиняваме сатана в молитва, Господ ще ни защити скоро. Когато Господ дойде отново, Той ще изхвърли сатана ще го лиши от силата и могъществото. Обвинителната молитва ускорява защитата на Господа.

СЪРАБОТНИЦИТЕ НА БОГА

Ние често мислим, че Бог върши всичко съгласно Своята воля. И това без съмнение е така. Но това е само едната страна на истината, не е цялата истина. Принципът на Бог е да действа съгласно Своята Си воля. Обаче, преди да започне да действа, Бог чака Неговите деца да изразят съгласие с Неговата воля в молитва.

О, колко много са нужни на Бога съработници. Той действително има Своя воля, но чака молитвите на хората съгласно Неговата воля. И тогава Той бързо извършва това, което е определил с Неговата воля. Без молитвите на Божиите деца - Неговите съработници, Той Сам не започва да действа. Целта на Бога се явява унищожението на сатана. Да защити вярващите, без съмнение, също се явяват Неговите намерения. И все пак Бог чака молитвите на Своите деца. Така, както съдията в тази притча, не би защитил вдовицата, ако тя не го беше умолявала. Така и Бог няма да побърза на помощ на вярващите, ако те не се молят против сатана. Ние не знаем с точност защо това е така, но все пак знаем, че на Бог му е угодно хората да Му сътрудничат. Естествено е, че обвинението трябва да има основание. Но, ако вярващите, без съмнение, страдат и търпят оскърбления и понасят щети от сатана, те могат да го обвиняват пред Бога в това. Това ще привежда сатана към погибел.

ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

След тези думи Господ в заключение казва:

Лука 18:8 “...Обаче, когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята?...” Според този цитат, сякаш във времето на Неговото скорошно пришествие ще бъде голям недостиг дори липса на такъв вид молитви сред Неговия народ. Те не се молят с такава молитва поради маловерие. Оправдавайки се те казват, че това е твърде голямо и трудно нещо да свалят сатана от небето в бездната и след това в огненото езеро.

Докато обещанието е:

Римл. 16:20 "...А Бог на мира скоро ще смаже сатана под нозете ви. Благодатта на Господа Наш Иисуса Христа да бъде с вас. Амин..."

и това все още трябва да бъде изпълнено след 20 века, как аз мога да очаквам, че Бог ще смаже сатана, чрез моята молитва? И това, което Господ Иисус е имал предвид, казвайки тези думи, означава, че в последното време хората ще бъдат маловерни, за да се молят за това дело. Обаче съвсем скоро е последното време и се явява това време, когато на нас ни е особено необходимо да се молим за това. Ще бъдем ли ние тези малцина, които се молят против сатана, за да го лишат от позицията и силата? Ние знаем, сатана и неговите зли духове в последното време са особено активни в своите действия. Следователно ние сме задължени да се молим, както никога усърдно, за да бъде свален от власт. Накратко: **няма по-важна работа за Божиите деца днес, от това дело.** Кой желае днес да се моли против сатана заради себе си и заради Бога?

Псалм 35:1-7, 23

"1...Бори се Господи, с ония които се борат с мене; Воювай против ония, които воюват против мене

2. Вземи оръжие и щит, и стани да ми помагаш.

3. изтръгни и копие, та затвори пътя на гонителите ми; кажи на душата ми: Аз съм избавител Твой.

4. Нека се посрамят и се опозорят ония, които искат да погубят душата ми; Нека се върнат назад и се смутят ония, които ми мислят зло.

5. Нека бъдат като плява пред вятъра, и ангел Господен да ги гони

6. Нека бъде пътят им тъмен и плъзгав, и ангел Господен да ги гони

7. защото без причина скриха за мене мрежите си в трап; Без причина изкопах яма за душата ми.

8. Стании събуди се за съда ми; за делото ми, Боже Мой и Господи Мой."

6. НЯКОИ УКАЗАНИЯ, ИНСТРУКЦИИ ЗА МОЛИТВАТА

ПЪРВО

Осигурил ли е за нас Бог всичко необходимо за молитвите?

Да, в Иисус Христос, в Светият Дух ние имаме всичко, което ни е необходимо за това. Без това вседостатъчно осигуряване, обезпечаване ние бихме отстъпили назад от своята привилегия и задължение, и отговорност да се молим. Но благодарение на Господа ние заемаме даденото ни положение и сме в състояние, в което можем да се приближим към Него и да живеем в Него и това е от Него.

Това, което ни е дадено за молитвата е възможно да се изрази с две думи: **доверие** и **помощ**.

Доверие означава способност да се довериш, смелост, кураж да разчиташ, увереност в зависимостта и т.н. Този термин действително включва в себе си много. И духът на доверие е необходим за молитва, да, и за целия християнски живот. Ако нашето взаимоотношение с Господа непрестанно се колебае(без нашето доверие и увереност) целият наш живот ще бъде смъртоносно повреден. Нека да обърнем внимание на следващите стихове от Библията:

Евреи 10:19-22

"19...И тъй, братя като имаме чрез кръвта на Иисуса дръзновение да влезем в светилището,

20. през новия и живия път, който Той е открил за нас през завесата, сиреч плътта Си
21. и като имаме велик Свещеник над Божия дом,
22. нека пристъпваме с искрено сърце в пълна вяра, със сърца очистени от лукавия свят и с тяло измито в чиста вода;

Римл 5:2 "...посредством Когото ние чрез вяра придобихме и достъп до тая благодат, в която стоим и се радваме поради надеждата за Божията слава"

Еф 2:18 "...защото чрез Него и едните и другите имаме достъп при Отца в един Дух..."

Еф 3:12 "...в Когото имаме своето дръзновение и достъп с увереност чрез вяра в Него..."

Цялата наша увереност се основава на Христа Самият. Благодарение на Христос ние имаме тази абсолютна привилегия да се приближаваме при Бога. Това е създадено от Бога. В името на Христа ние можем да дойдем при Отец винаги и навсякъде. Ние никога не отиваме при Отец заради себе си самите, в името на себе си, и в зависимост от нашето състояние. Това е просто невъзможно. Ние отиваме при Отца само в името на Неговия Син.

В Посланието към **Ефесяните 3:12** се потвърждава, че "...в Когото имаме своето дръзновение и достъп с увереност чрез вяра в Него..."

В Христа Исуса-нашият Господ ние имаме дръзновение и надежден достъп чрез нашата вяра в Него. Ние не отиваме при Отец принасяйки към Него нашето "недостойнство", напротив, това е Христос, Който хваща и държи нашата ръка и ни привежда при Отца. Той представлява в присъствието на Бога всички тези, които са очистени с кръвта и възкресени от мъртвите. Или ние сме облечени в Него, и Той е нашата дреха на праведността. Следователно, единствено Христос се явява нашата увереност.

По-нататък нека да поговорим за **помощта**.

Благословени са тези, които се приближават към Бога с дръзновение и увереност! Като имаме такава висока привилегия, ние с това не по-малко чувстваме нашата собствена неспособност, слабост и неразумие така щото ние не знаем как да се молим. Това, от което се нуждаем е да знаем и от опит да опитваме помощта на Светият Дух в молитва.

Римл. 8: 26-27

26. "...така също и Духът ни помага в нашата немощ: понеже не знаем да се молим, както трябва; но Самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания;
27. а Тоя, Който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото Той ходатайства за светиите по Божията воля..."

Повече от всичко нашата слабост се изявява в молитвата. Нищо в духовната сфера не разкрива така явно нашата слабост, както молитвата. Ние всички осъзнаваме тази трудност, която са изпитали учениците в Гетсиманската градина. Те не можеха да се молят и да бодърстват. Но благодаря на Бога ние имаме от Всемогъщият - Духа Свети за помощ. На нас ни е необходимо да уповаваме, да разчитаме на живеещия в нас Свети Дух. Той действа в нас могъщо, или Той е нашата помощ, когато ние сме немощни и невежи. И въпреки, че ние не знаем как да се молим, Светият Дух е в нас, Който знае Божията воля и ще ни научи да се молим съгласно мислите на Бога. Освен това с Негова помощ ние ще осъзнаваме реалността на нашето общение с Бога. Молейки се, ние ще уповаваме на Христа, в Когото ние вярваме и на Духа Свети, Който ни помага.

ВТОРО

Защо сатана противостои и се противопоставя на молитвата?

Сатана възнамерява да прекрати нашето общение с Небето; следователно той е готов да плати всяка цена, за да предотврати истинската молитва! Нека да бъдем винаги на пост, пазейки и знаейки, че той непрекъснато атакува молитвите на Църквата и вярващите. И ако неговите атаки бъдат успешни, той знае, че тогава него вече нищо не го безпокои. Следователно, ние сме длъжни да бъдем наблюдателни и да бъдем на стража против врага, особено когато ние се молим! Нека да обърнем особено внимание на следните моменти:

1). Сатана атакува нашето доверие към Господа. Той знае, че давайки ни чувство за недостойнство, неспособност и загуба на доверие към Господа, той точно с това отклонява нашите сърца от молитва.

2). Понякога той атакува нашето тяло, нашите мисли, нерви, или други области отнасящи се към тялото. На нас не ни харесват молитвите, когато ние сме слаби и без сили. Нека да бъдем на стража, за да бихме могли и в това да бъдем победители. За останалото, което е зад пределите на нашия контрол, Господ ще се погрижи сам.

3). Понякога дявола атакува времето определено за молитва, и Църковното и личното. Много хора вярващи преживяват това. Колко е изкусен нашия враг! Ако той не успее в това, че времето отделено и посветено за молитва да се запълни с нещо друго, тогава той се опитва да направи молитвата неистинска, неефективна, недействаща. Често на нас ни се отдава да установим, определим време за молитва, обаче ни липсва това, което се нарича молитвен живот.

4). Понякога сатана атакува нашето общение с Бога създавайки тежки заграждащи слоеве между нас и нашият Господ, както сякаш тайнствена мъгла ни разделя.

5). Накрая, той възнамерява да ни бутне в тъмнината, за да не видим необходимостта да се молим. Той непрестанно се опитва да отвлече нашето внимание с други грижи и по този начин възпрепятства молитвения ни живот. Да не попаднем ние в този капан! На нас ни е необходимо непрестанно да се взираме, да гледаме към Господа, да събираме материал за молитва, да обръщаме внимание на интересите, волята и нуждите на Бога. Нашата отговорност е да се молим и не е маловажно дело, следователно нека да сме бодри и да бодърстваме, и да се молим.

ТРЕТО

Освен личните молитви, съгласно Божието слово, какви още молитви са необходими?

На нас са необходими, нужни **обща молитви - молитви на Църквата**. Говорейки за църковни молитви, ние не пренебрегваме личната и частна молитва. Важността на личната и частна молитва е несъмнена. Обаче, на нас ни е необходимо да видим, че такъв е законът на Царството Небесно - това, което сами е невъзможно да изпълним, се изпълнява взаимно, заедно. Особено в делото на молитвата е необходима взаимност.

Тези, които следват, вървят след Господа, често виждат необходимостта да се молят с други вярващи. Случва се, че те осъзнават недостатъчността на

собствената им молитва. В частност делото за безкрайната духовна реалност - **Царството Божие, се нуждае от силата на молитвите на цялата Църква!!!**

Матей 21:13 "...Писано е: "Домът Ми ще се нарече **молитвен дом**, а вие го правите разбойнически вертеп..."

"Моят дом" - говори Господ, "ще се нарече **молитвен дом**" - дом за молитви и ние към това трябва да прибавим: " а този дом сме ние".

Евр.3:16 "...Неговият дом сме ние..."

Матей 18:19-20

19. "...Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Моя Отец, Който е на небесата.

20. Защото, където двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях..."

И фактът от опита ни казва, че частта в Христа е значително по-голяма в събранието на вярващите, събрани в името на Господа, отколкото във всеки индивидуално, или Господ е посред Църквата, тогава както Той не може да се намира в средата на отделната личност (така както Господ е вътре, то Той не може да се намира "посред", по средата на отделната личност).

Когато ние сме събрани заедно в Господа, колко повече ние чувстваме безкрайността, неограничените хоризонти на молитвата, и **сила в молитвената борба**. Нещо повече, на молитвени събрания ние често преживяваме откровения от Божиите мисли чрез Светия Дух, даващ ни молитвено бреме, тежест и слова за молитви. Без съмнение ние можем много да кажем за общата молитва, но ще спрем до тук и ще кажем само, че личната молитва е невъзможно да замени общата и в същото време личната молитва винаги ще бъде по сила и значимост след Църковната и никога не може да се сравни с нея.

ЧЕТВЪРТО

На какви аспекти трябва да обърнем внимание в молитвата?

Някои страни на молитвения труд се нуждаят от нашето внимание и сред тях са следните:

1). Общение с Господа във всичко.

Всички страни на нашия живот трябва да се донесат на Господа, или в живота на християнина няма нищо маловажно, незначително и посредствено. Общението с Господа във всичко трябва да бъде нашето обичайно ежедневие:

Фил.4:6 "...не се безпокойте за нищо; но във всяко нещо, с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение;..."

2). Молете и молете непрестанно, защото Господ благоволява към молещите. Той е богат Дарител, следователно Той иска хората да искат в молитва.

Яков 1:5-6

5. "...но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му се даде.

6. Но да проси с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете.

Яков 4:2-3 "...нямате, защото не просите..."

...просите и не получавате, защото зле просите..."

Прошението, искането в молитва включва в себе си доверие и желание. Няма нищо по-добро, когато мотивите на нашите молби са чисти!

3). Размисляйте, ходатайствайте.

Ние стоим пред Господа молейки се за другите. Това фактически е взаимно общение с Господа в Неговото Първосвещеническо служение. Самият Той непрестанно ходатайства за Своите хора и за техните нужди!

Евр.7:25 "...затова и може съвършено да спасява тия, които дохождат при Бога чрез Него, понеже всякога живее да ходатайства за тях..."

Кол.4:12 "...Поздравява ви служителят Исус Христов, Епафраст, който е от вас, и който всякога усърдно се моли за вас, да стоите съвършени и напълно уверени във всичко що е Божията воля..."

4). Молете се непрестанно.

Говорейки за неотстъпчивост, постоянство, не ще мислим, че нашият Бог отговаря на молитвите неохотно, без желание. Да се молим настойчиво означава просто, разпознавайки ясно необходимостта, зависимостта си от Бога, ние не преставаме да се молим.

Защо Бог не отговаря незабавно? За това има в крайна сметка две причини:

а) нужна Му е пълната реакция, пълното изразяване на Неговите хора по отношение на дела, за които Той е заинтересован.

б) понякога непрестанната молитва е необходима, нужна е като сила при специални нужди или обстоятелства - сатана издига заграждения, бариери и е необходима по-усилена и продължителна молитва за събарянето и разрушаването им:

Мат.7:7-8 "...искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори,

8.защото всеки, който иска получава; който търси намира; и на тогава, който хлопа ще се отвори..."

Марк 9:28-29 "...И когато влезе въщи, учениците Му Го попитаха насаме: Защо ние не можахме да го изгоним?

29. И каза им: Тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва и с пост..."

5). Молитва с власт

Така, както ние сме съединени с Господа, Който седи на престола, то и ние можем да се молим в Неговото име, което е най-високо от всяко друго име:

Фил. 2:9 "...Затова и Бог Го превъзвиши, и Му подари името, което е над всяко друго име;

6). Молитва в духовната война

В молитвата ние провъзгласяваме победата на кръста във всичко. Молитвата трябва да бъде за победата на Господа!

Ефес.6:10-18

10. Духовното снаряжение за битка със злото

Най-после, заяквайте в Господа и в силата на Неговото могъщество.

11. Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола.

12. Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, а срещу началствата, срещу властите, срещу световните управители на тази тъмнота, срещу духовните сили на нечестието в небесните места.

13. Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден и като надвиете на всичко, да устоите.

14. И така, стойте препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник;

15. и с краката си обути с готовност чрез благовестието на мира.

16. А освен всичко това вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всички огнени стрели на нечестивия;

17. вземете също за шлем спасението и меча на Духа, който е Божието слово;

18. като се молите в Духа на всяко време с всякаква молитва и прошение, бодърствайте в това с неуморно постоянство и молба за всички светии

7). Молитва на вяра.

В някои обстоятелства Светият Дух ни дава вътрешна увереност, откривайки ни волята на Бога. И тогава ние виждаме непосредствения отговор:

Деяния 9:40 "...А Петър изкара всички навън, коленичи та се помоли, и се обърна към тялото и рече: Тавита стани. И тя отвори очите си, и като видя Петра, седна..."

8). Молитвено време, молитвена тежест.

Молитвата това е един вид мъки в духовното рождение, раждане, съучастие в страданията на Христа със сърцето на Отец и въздишките, стенанията на Светия Дух - до славния ден:

Гал. 4:19 "...Дечица мои, за които съм пак в родилни болки докле се изобрази Христос във вас..."

ПЕТО

Какво се явява централен обект на молитвата?

Намерението на Бога е славната Църква! Основната цел на молитвата е да се приготви за Христа славна Църква, съ-образна на Него. Това е откровението на цялата Библия. Това е централната мисъл на Бога. Ние сме длъжни да обърнем особено внимание на това, защото точно това се явява и основното желание на Господа. Преди своето разпятие Той изрази това в Своята първосвещеническа молитва записана в **Йоан 17** глава. В посланията на Павел тази мисъл е най-много застъпена и очевидна. Разбира се, това не означава, че трябва да се съкратят молитвите за други проблеми, неща, предмети. Обаче, имайки в центъра на вниманието ни именно тази основна цел и всички останали наши молитви ще се вдигнат на по-високо равнище.

Ако ние видим, че проповядването на Евангелието служи не само за преминаването на хората от състоянието на смърт към живот, но и за това, за да

въведе хората във вечен, славен съюз с прославения Христос, тогава нашите ходатайствени молитви за погиващия свят само ще се увеличат, а не намалят.

Така, че великата нужда в настоящото време е да се покаже, да се изяви на света славата на Христос във и чрез Неговата Църква!

Чрез силата на Светият Дух Църквата е длъжна и трябва да покаже на света, че тя е канал за благословение за света!

Накрая, волята на Бога е в това - ние да имаме с Него по-разумен и по-тесен съюз. Той желае, ние Неговите синове и дъщери да дойдем при Него в Неговия възлюбен Син, нашият Господ Иисус Христос!

Той иска много свещеници да съпровождат Великият Първосвещеник (бидейки жив, за да ходатайства за тях) в ходатайствено служение:

Евр. 7:25 "...Затова и може съвършено да спасява тия, които дохождат при Бога чрез Него, понеже всякога живее да ходатайства за тях..."

Откр. 1:6 "...и Който ни е направил царство от свещеници на Своя Бог и Отец, на Него да бъде слава и господство във вечни векове..." амин.

1Петр.2:9 "...Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство, свет народ, люде които Бог придоби, за да възвестяват превъзходството на Тогова, Който ви призва от тъмнината в Своята чудесна светлина..."

7. ИЗТОЩИТЕЛНИТЕ МЕТОДИ НА САТАНА

Даниил 7:25 "...Той ще говори хулни слова против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния, и ще намисли да промени времена и закони..."

Сатана има работа да атакува, да напада Божиите деца. Неговите атаки не винаги са внезапни; често са постепенни и бавни. В Даниил 7:25 се показва това, че сатана ще угнетява светиите на Всевишния. В действителност сатана има план против светиите - да ги изтощава, да ги тормози, да ги изморява. Следователно, нека да обърнем внимание, че в живота на Божиите деца често делото на сатана не е така лесно да се забележи, открие, защото той ги изморява, тормози, изтощава постепенно!

Какво е значението на израза угнетявам, потискам? Угнетяване това означава износване. Или се подразбира малко спадане, намаляване, днес малко, утре още намаляване, след това още и така постепенно спадане. Следователно износването е практически незабелязано и все пак това е процес на съкращаване. Този процес е малко вероятно да се осъзнае, но неговият край е, че нищо не остава!

Така, че сатана действа в живота на Божиите деца по принципа на бавното им изтощение, до пълното им изчерпване! Той ще ви угнетява малко днес и малко утре. Той ще ви причини малко страдание сега и малко повече в следващата минута. На вас ви се струва, че това е незначително, обаче, сатана знае, че последиците от такава тактика са, че ще ви изчерпа и обезсили докрай. Затова Библията казва:

Матей 24:12 "...И понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее...",
което означава, че постепенно ще стане хладно, студено!

Деяния 16:17-18 "...тя вървеше подир Павла и нас та викаше, казвайки: Тия човеци са слуги на Всевишния Бог, които ви проповядват път на спасение

18. Това тя правеше много дни наред. А понеже твърде дотегна на Павла, той се обърна и рече на духа: Заповядвам ти в името на Исуса Христа да излезнеш от нея! И излезе в същия час..." !

Тук се говори за една мома с дух на предсказване и тя дотягаше и дотегна на Павел.

Деяния 24:26 "...между това той се надяваше, че ще получи пари от Павел, затова и по-честичко го викаше та приказваше с него..."

В Стария завет ние намираме Далила, оказваща натиск върху Самсон "ежедневно" и как тя му дотягаше и го измъчваше с думи, така че му ставаше тежко на душата до смърт:

Съдии 16:16 "...и понеже му досаждаше всеки ден с думите си, и толкоз настояваше пред него, щото душата му се притесни до смърт..."

По такъв начин и сатана постепенно, настойчиво, неотстъпно, често угнетява Божиите деца. "Злият ден", за който се говори в Посланието към Ефесяните се отнася към тази тактика на сатана, тактика на угнетяване. Ние сме длъжни да питаме и да молим Бога да ни отвори очите за това, да разпознаваме угнетяващите действия на сатана и да им противостоим!

Ефес.6:13 "...Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден и като надвиете на всичко, да устоите..."

УГНЕТЯВАНЕ НА ТЯЛОТО

Ние лесно можем да видим изтощаващите действия на сатана по отношение на човешкото тяло. Два примера ни идват от Библията: поражението на тялото на Йов и "тръна" в тялото на Павел.

Йов 2:7-8 "...Тогава сатана излезе от присъствието на Господа та порази Йова с лоши цирки от стъпалата на нозете му до темето му..."

2Кор 12:7"...А за да не се превъзнасям поради премногото откровения, затова ми се даде трън в тялото ми, пратеник от сатана да ме мъчи, та да се не превъзнасям..."

Това са два класически примера за нападение на сатана върху човешкото тяло. Някои християни преживяват болести и отслабване в телата си след спасението си, въпреки, че до тогава те са били здрави. И ако Бог отвори очите ни, ние непременно ще разберем, че има "някой", който непрестанно замисля интриги против Божиите деца и това е сатана. Също може да се покаже, че много Божии служители, имащи добро здраве до тогава, докато те са отишли да проповядват

Евангелието, но здравето им се е влошило значително, буквално за три или пет години след като са отишли да се трудят. Това е дело на сатана, който угнетява децата на Всевишния. Той ги принуждава да се хранят по-малко днес, да спят по-малко, причинява им умора и така постепенно се разклаща здравето им. Това са действията на сатана.

УГНЕТЯВАНЕ НА СЪРЦЕТО

Атаките на сатана не се ограничават само върху тялото на човека, но той оказва своето въздействие върху целия човек. Веднага след своето повярване вие може да преживявате радост и мир. Обаче, ако вие не сте внимателни и игнорирате или не знаете за хитростите на сатана, ще настъпи ден, когато вие ще почувствате себе си некомфортно, неудобно, с някакво безпокойство днес, с тревога утре и накрая може би с ужасна депресия. Постепенно вашият мир се загубва и радостта изчезва. Това е пътят на сатана - да угнетява до състояние на изтощение и отчаяние.

УГНЕТЯВАНЕ НА ДУХОВНИЯ ЖИВОТ

Сатана угнетява, потиска и нашия духовен живот. Постепенно той отнема вашия молитвен живот и ще направи така, че постепенно вие да се доверявате на Бога по-малко и по-малко, а вашата увереност в себе си ще се укрепва повече и повече. Той ще ви накара да се почувствате по-умен, от когато и да било. Стъпка по стъпка вие ще бъдете въведени в заблудението уповавайки на вашия собствен талант, и стъпка по стъпка вашето сърце ще се отклони от Господа. И ако сатана би нападнал Божиите деца със страшна сила внезапно, християнинът би знаел как да му се противопостави, защото той би разпознал действията на врага. Обаче, в това е **коварството** на сатана - той не напада открито, но обратно, той използва тактика на изтощение в продължение на дълъг период от време, причинявайки загуби на Божиите деца малко по малко.

УГНЕТЯВАНЕ НА НАШЕТО ВРЕМЕ

Сатана атакува и нашето време. Феликс често изпращал за Павел и общувал с него. След двугодишни диалози и разговори със силния и надарен апостол, той все още не беше спасен. Това е инструмент за угнетяване от сатана. Днес Павел е повикан да поговорят без никакъв резултат; утре е повикан отново и отново без какъвто и да е резултат, така и в следващите дни той отново е поканен да говорят и отново без резултат. Павел е бил подлъгван и въвлечан в "безрезултатен" труд цели две години! О, как нашият враг ще изразходва нашето време и сили! И ако децата Божии не разпознаят уловките на сатана те леко могат да попаднат в тях!

Колко много ние сме длъжни да ценим нашето време!

Да ценим и да почитаме всеки час!

На нас ни е необходимо да се съпротивяваме на сатана, за да не поглъща той нашето време! Необходимо ни е да му се противопоставяме, когато той ни принуждава да правим това, което не донася никакъв резултат!!

УГНЕТЯВАНЕ НА ПОСВЕЩЕНИЕТО НА САМСОН

При Самсон имаше падения, обаче той не трябваше да губи своето посвещение и свидетелство за отделяне. Или да загуби посвещението си означава да загуби сили. Да загуби свидетелство за отделяне показва за загубване присъствието на Бога. Самсон беше Назорей - посветен на Бога. Сатана е знаел, че източникът на неговите сили се намира именно в неговото посвещение. И затова, за да се докосне до неговите жизнени сили, на него(сатана) му беше необходимо да отнеме посвещението на Самсон. И как той изпълни това? Той използва Далила, която със своите думи му дотягаше всеки ден и го измъчваше, та душата му се натъжи до смърт и той ѝ откри цялото си сърце.

Съдии 16:16-17

16. И понеже му досаждаше всеки ден с думите си и толкова настояваше пред него, на края душата му се отегчи до смърт.

17. Тогава той ѝ откри цялото си сърце: Бръснач не е минавал през главата ми, защото аз съм назорей на Бога още от утробата на майка си. Ако се обръсна, тогава силата ми ще се оттегли от мен и ще отслабна, ще стана като всеки друг човек.”

По този начин Самсон разкри тайната на своята сила. Впоследствие той попадна в примката на сатана - загуби своето посвещение, сила, свидетелството си за отделяне, загуби и Божието присъствие. Това “досаждаше му всеки ден” е направено от сатана - врага.

И ако нашите очи са отворени от Бога, ние ще бъдем способни да видим, че сатана угнетява хората като използва различни пътища. Той изтощава нашето тяло, сърце, духовен живот. Той не напада, не атакува насилствено, той действа постепенно.

Нека да противостоим на неговото угнетяване!

Да не му позволяваме да върши това!

Напротив, ние ще му се съпротивяваме на всяка крачка!

НЕДОВОЛСТВО СРЕЩУ УГНЕТЯВАНЕТО, ПОТИСНИЧЕСТВОТО

Когато Павел проповядваше в Македония, той срещна някоя мома, която имаше предсказвателен дух. Тя ходеше след тях и викаше казвайки: “...тези човеци са раби на Всевишния...”

Деяния 16: 16-18

16.И един ден, като отивахме на молитвеното място, срещна ни една слугиня, която имаше предсказвателен дух и чрез врачуването си носеше голяма печалба на господарите си.

17. Тя вървеше след Павел и нас и викаше: Тези човеци са слуги на Всевишния Бог, които ви проповядват път за спасение.

18. Това тя правеше много дни наред. А понеже твърде дотегна на Павел, той се обърна и каза на духа: Заповядвам ти в името на Исус Христос да излезеш от нея. И излезе в същия час.

В духовната сфера на нас ни е необходимо да имаме този дух на негодуване, който имаше Павел. Това не е негодуване, гневене към човека, а негодуване, възмущение против злите духове! Без съмнение Павел прояви своята ненавист, омраза против злия дух, а не против момата. В този случай той се отнесе към

момата като към трето лице и “каза на духа”. **Нека да имаме същото негодуване, когато виждаме сатана да угнетява, потиска хората.**

И ако вие действително видите сатана, че ви угнетява и потиска, молете Бога да ви даде същото това отношение на негодуване, възмущение, т.е. ненавист, непоносимост, нетърпимост към сатана! Много хора губят своята търпимост по отношение към другите човеци, обаче много в странно, че те не знаят как да изразят своето възмущение, негодувание против сатана. Когато на хората им омръзне и са отегчавани, и им е досадно, те веднага избухват; но те не осъзнават, че тях ги потиска и угнетява, и тормози сатана. Ден след ден сатана досаждаше на Павел, докато накрая, в негодувание Павел отвори устата си, противопоставяйки се на духа и го изгони от момата. Следователно, не е необходимо да се пази мълчание вечно. Издигнете си гласа в съпротива и съпротивление. Ако Божиите деца действително биха възнегодували и ако биха се противопоставили и разгневили против сатана, всичко би било много по-добре. И ако някой негодува срещу сатана да кажем: Алилуя!

Колко са жалки някои, които позволяват на сатана да ги угнетява непрестанно. Божиите деца трябва да бъдат действително разгневени, разядосани, възмутени на сатана и да го ненавиждат през цялото време. И показвайки своето отвращение те ще могат да прекратят неговото угнетяване и потисничество.

Когато сме изморени, изтощени и мълчаливи, търпеливо страдайки нека накрая да казваме: **“Достатъчно! Аз ще се противопоставя на това!”** Просто говорейки това, изразявайки своята досада ние преживяваме освобождение **и нашето угнетяване свършва!** Следователно на Божиите деца е необходимо да станат, да се изправят, да отхвърлят и да обвинят врага. А някои хора не получават освобождение просто, защото, те все още имат “сила за търпение”.

Човек, който дълго търпи сатанинските угнетявания позволява на врага да му причинява увреждане на енергията, радостта, духовния живот; фактически той е попаднал в капана на врага !!

Разбира се, на нас трябва да ни бъде ясно, че ние сме длъжни да не бъдем сърдити на хората, които сатана използва; напротив, ние трябва да бъдем към тях много търпеливи, да ги обичаме. Но на нас ни е необходимо да противостоям на скритите уловки на сатана. Противостоейки му ние скоро ще бъдем освободени. Силата на противопоставянето идва от натиска. Някои вярващи, които са изложени на атака, нападение се противопоставят, обаче те не намират в себе си сила. Причината е, че те не виждат натиска на сатана. И въпреки, че те се противопоставят, те не намират в себе си сила да възвисят, въздигнат своя глас против сатана. Съпротивлението зависи от това колко вие ненавиждате сатана. Ако у вас няма негодуване към сатана, вашите думи, слова ще изчезнат във въздуха. Вашето негодуване е вашата сила. И като отворите устата си вие го принуждавате да избяга. Такова негодуване идва от откровение. Вие разбирате как сатана ви угнетява и се съпротивлявате на него. Само след като вие сте разбрали това, сатана знае, че неговата тактика е разкрита и открита и неговата надежда е загубена. Нека да бъде Бог милостив към нас, за да можем да разпознаваме действията на сатана. Нека да разберем, че ако ние продължаваме да търпим, нашите страдания ще продължават; но ако ние се разгневим, възнегодуваме, той в този час ще ни остави на мира. Трябва да разберем, че всичките средства на съпротивления са безполезни, ако ние мълчим и само когато си отворим устата ние ще видим, че сатана е принуден да ни остави. И когато един ден ние видим, че това е работа, дело на сатана, ние ще се издигнем и смело ще заявим: **Аз противостоя на това и аз отхвърлям това!** И когато Бог ни даде такова противодействие, то в този час е твърде ефективно.

В заключение нека да прочетем **Ефесяни 6:**

10. Най-после, заяквайте в Господа и в силата на Неговото могъщество.
11. Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола.
12. Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестието в небесните места.
13. Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден, и, като надвиете на всичко, да устоите.
14. Стойте, прочее, препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник,
15. и с нозете си обути с готовност чрез благовестието на мира.
16. А освен всичко това, вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на нечестивия;
17. вземете тоже за шлем спасението и меча на Духа, който е Божието слово;
18. молеци се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това с неуморно постоянство и моление за всичките светии,

където Павел говори, че “най-после” ние трябва да се изправим; ние сме длъжни да станем и да не позволяваме на сатана да продължава да ни угнетява, потиска, тормози, мъчи. Ще молим Бога да отвори нашите очи, та да видим и разберем тактиката на сатана. Да се вдигнем на отпор, съпротива и да произнесем слова против него. Нека да заявим:

“Аз се съпротивлявам, аз противостоя, аз не приемам такова угнетяване!”

И ние ще бъдем свидетели на спасението от Господа и на освобождението от сатанинските стратегии на угнетяване.

**Тези слова се нуждаят от покритието с кръвта пролята на Голгота от нашия
Господ и Спасител Исус Христос.**

Да ни пази Бог под покритието на кръвта!

Амин.